

Afschrift ter kennisneming

Aan de Eerste Kamer der Staten-Generaal
te 's - G R A V E N H A G E.

Hoogedelgestrenge Heren,

Ondergetekenden, -- en -- , beiden wonende te 's-Gravenhage, resp. Voorzitter en Secretaris van het Actiecomité tot vorming van een Stichting: Hulp aan invalide-oud-Oostfrontstrijders, nabestaanden, gevangenen e.a. genaamd H.I.N.A.G., (zijnde een voortzetting van de werkzaamheden van de Stichting Oud-Politieke Delinquenten) gevestigd te 's-Gravenhage en als zodanig haar vertegenwoordigende, wenden zich in het onderhavige adres eerbiedig tot Uw Vergadering, ten einde Uw aandacht te vragen voor zeer ongewenste toestanden ten aanzien van de behandeling van hen, die gewoonlijk met de naam "oud-politieke delinquenten" worden aangeduid.

Het betreft in de eerste plaats de behandeling van de zogenaamde staatlozen, d.w.z. zij, die in verband met hun gedragingen tijdens de Duitse bezetting hun Nederlandschap hebben verloren ingevolge reeds lang voor de laatste oorlog geldende wettelijke bepalingen. In dit verband mogen ondergetekenden opmerken, dat bij de invoering van bedoelde bepalingen uiteraard niet is gedacht aan een massale toepassing, zoals thans ten aanzien van de z.g. politieke delinquenten is geschied, waardoor het gevaar is ontstaan, dat een grote groep personen, saamgebonden door gemeenschappelijk ondergane uitsluiting uit de maatschappij, een niet onbedenklijk verschijnsel binnen het Nederlandse volkslichaam schijnt te worden.

Het zou dan ook stellig een daad van wijs beleid zijn geweest, indien met spoed naar een aanzienlijke vermindering van het grote aantal der hier bedoelde staatlozen ware gestreefd. In plaats daarvan is in het afgelopen jaar het aantal hunner met duizenden verhoogd ten gevolge van een hernieuwd onderzoek der desbetreffende dossiers, waarbij blijkbaar is komen vast te staan, dat op grond van de bestaande richtlijnen aan de bepalingen omtrent verlies van Nederlandschap ten aanzien van oud-politieke delinquenten nog niet in voldoende mate toepassing was gegeven. Men bedenke hierbij wat het zeggen wil, dat na tien jaren o.a. de bepalingen omtrent "vijandelijk vermogen" op deze "vergeten" staatlozen van toepassing worden!-

De toestand is derhalve thans zo, dan in plaats van naar vermindering van het aantal staatloze oud-politieke delinquenten naar vermeerdering van dit aantal gestreefd wordt. Daarbij komt als tweede ernstige grief van adressanten, dat ook in ander opzicht een averechts beleid wordt gevoerd, waardoor tegengegaan wordt, dat de staatloze oud-politieke delinquenten zich zo goed mogelijk in de Nederlandse samenleving aanpassen. Hierbij wordt gedacht aan de inmenging van de zijde der vreemdelingen-politie en gewestelijke arbeidsbureaux in de betrekkingen tussen staatloze werknemers en hun werkgevers, hetzij met de bedoeling dezer instanties om de werkgevers ongevraagd in te lichten omtrent het "verleden" van hun hier bedoelde werknemers, hetzij in verband met het verzamelen van gegevens voor het door de politie uit te brengen rapport met betrekking tot naturalisatie-

Betr.: RECHTS EXTREMISME

Van betrouwbare zijde werd d.d. 4-2-1955 vernomen, dat er nog steeds geen vergadering van de afdeling Den Haag van de voormalige St.O.P.D. is geweest. Er zijn nog te veel zieken om een vergadering uit te schrijven. en zijn evenwel druk bezig met de voorbereiding van een nieuw te stichten landelijke organisatie, die de plaats van de S.O.P.D. zal innemen. Een actiecomité tot vorming van deze nieuwe stichting is opgericht. In feite bestaat dit actiecomité uit het bestuur van de afdeling Den Haag van de S.O.P.D.. Voorlopig heeft men voor de nieuw op te richten stichting de naam "H.I.N.A.G." gekozen, hetgeen betekent "Hulp aan invalide Oostfrontstrijders, nabestaanden en gevangenen".

Deze naam is niet definitief en het is mogelijk dat zij zal worden gewijzigd. Namens het actie-comité HINAG is een adres aan de Eerste Kamer der Staten Generaal gericht, hetwelk is ondertekend door en . Een gestencild exemplaar van dit adres wordt als bijlage I hierbij overgelegd. Binnenkort zal een vergadering door het actie-comité worden gehouden, waarbij zal worden getracht het comité met enige bekende figuren uit te breiden en waar bij zijn plannen over de nieuwe stichting zal toelichten. Laatstgenoemde deelde mede, dat hij het sociale werk voor de invalide Oostfrontstrijders sterk wil uitbreiden door hen behulpzaam te zijn bij het verkrijgen van de kosteloos door de West-Duitse regering ter beschikking te stellen protheses, hen behulpzaam te zijn bij het vinden van een werkring, enz.

Volgens is bezig met het verzamelen van adressen van de invalide Oostfrontstrijders uit het gehele land. Bijna elke dag ontvangt bezoek van dergelijke personen, die hem raad komen vragen. Ook andere oud-politieke delinquenten komen met hun moeilijkheden bij . Het is opgevallen, dat de laatste 3 à 4 maanden, door het strengere optreden van de vreemdelingen-politie, die werkvergunningen aan staatlozen uitreikt, veel staatloze oud-politieke delinquenten uit hun betrekkingen zijn ontslagen.

Voorts deelde mede, dat hij ook de charitatieve taak van de stichting wil uitbreiden door behalve een kerstactie ook een paasactie te organiseren en b.v. op moederdag de moeders en echtgenoten van gesneuvelden en van gevangenen een kleine bloemenhulde aan te bieden. Ook de autobustochte voor behoeftigen, oude van dagen en invaliden zullen breder van opzet moeten worden, terwijl er voor de kinderen uit bepaalde gezinnen tijdens de vakantie uitwisselingsmogelijkheden van de stad naar het platte land en omgekeerd moeten worden gevonden. Volgens zou er te Arnhem, Rotterdam en Utrecht grote bereidheid tot medewerking aan de nieuwe

organisatie bestaan. Te Amsterdam, waar de belangen van de nieuwe stichting door ~~U~~ worden behartigd, schijnt deze bereidheid niet zo groot te zijn. Op de komende vergadering van genoemd actie-comité zal hierover nadere mededelingen doen.

Voorts zijn er plannen binnenkort een gestencild blaadje te verspreiden, waarin de oprichting van de stichting zal worden aangekondigd en waarin enige artikelen van vooraanstaande oud-politiek delinquenten zullen worden opgenomen.

een oud-politiek delinquent

bx

In een gesprek met ~~U~~ werd vernomen, dat ~~U~~ zich niet aan enige gissing over de afloop van het proces wilde wagen. De behandeling voor het Haagse Gerechtshof was een dusdanige teleurstelling voor hem geweest, dat hij thans werkelijk niet weet waaraan hij toe is en liever niet op de dingen vooruit wil lopen.

Over de oprichting van een nieuwe jeugdorganisatie deelde ~~U~~ mede, dat ~~U~~ en ~~U~~ nog steeds ziek zijn maar dat inmiddels zal worden getracht door vrijwillige bijdragen een bedrag van f 100,- bijeen te brengen om hen bij hun pogingen enige financiële steun te geven. Volgens ~~U~~ zal de opzet van de jeugdbeweging solide moeten zijn om een behoorlijk aantal leden te krijgen, die niet uitsluitend uit de kringen van de oud-politieke delinquenten gerecruteerd mogen worden. Hoofdzakelijk zal in deze beweging aan sport worden gedaan en zowel ~~U~~ als ~~U~~ heeft de bedoeling de organisatie bij een bestaande sport- of atletiekbond te doen aansluiten. Dat men dan b.v. op nationale bevrijdingsdagen aan wandeltochten e.d. zal moeten deelnemen, zal volgens ~~U~~ uit propagandistische overwegingen, op de koop toe moeten worden genomen.

hem

, 8 Februari 1955.

Betreft: Stichting "H.I.N.A.G."

Betrouwbaarheid berichtgever: betrouwbaar

Waardering bericht: betrouwbaar.

Tevens bericht gezonden aan [redacted]

Van een informant werd het volgende vernomen.

De Stichtingsacte van de H.I.N.A.G. (Hulp aan invalide oud-oostfrontstrijders, nabestaanden, gevangenen e.a.) zal in April 1955 gepasseerd worden.

Er is als stichtingskapitaal thans een bedrag van ongeveer f. 500,- bijeengebracht, waarvan f. 100,- afkomstig is uit Utrecht en ongeveer f. 200,- uit Rotterdam, terwijl de rest te 's-Gravenhage is verzameld.

Zodra de Stichting officieel is opgericht zal men een propaganda-schrijven aan de bekende oud-politieke delinquenten verzenden.

De secretaris zal met de Paasdagen (1955) naar Duitsland gaan om daar contacten te leggen voor de Stichting, speciaal ook met betrekking tot het organiseren van de z.s. Zoekdienst. Verder ligt het in het voornemen, dat [redacted] uit [redacted] naar Duitsland zal gaan om daar contact op te nemen met de Duitser [redacted] die enige tijd geleden als getuige optrad in het proces tegen van Tienen en [redacted] van de N.E.S.B., in het bijzonder met het oog op de organisatie van de jeugd.

Verder werd door informant medegedeeld, dat in Rotterdam geld voor de Stichting was ontvangen van een [redacted]

EINDE.

STICHTING "HINAG"

STICHTINGSAKTE

Notariële Akte verleden door Notaris :
te 's-Gravenhage, d.d. 27 April 1955.

NAAM EN ZETEL.

Artikel 1.

De Stichting draagt de naam: „HULP AAN INVALIDE OUD-OOSTFRONTSTRIJDERS, NABESTAANDEN, POLITIEKE GEVANGENEN EN ANDEREN", kortweg genaamd „HINAG". Zij is gevestigd te 's-Gravenhage.

DOEL.

Artikel 2.

Het doel der Stichting is het verlenen van hulp en steun in de ruimste zin, aan hen, die mede in verband met hun politieke gezindheid zijn veroordeeld, benadeeld, of uit rechten zijn ontzet en als politieke delinquenten worden aangeduid.

De Stichting tracht dit doel te bereiken door:

- a. alle wettige middelen aan te wenden die zij wenselijk oordeelt, ten einde te komen tot schadeloosstelling, rechts- en eerherstel;
- b. bijstand te verlenen aan de weduwen en wezen van gesneuvelden, aan de gezinnen van vermisten en van de politieke gevangenen;
- c. bemiddeling te verlenen bij het identificeren van en het zoeken naar vermisten en gesneuvelden;
- d. te bemiddelen ten behoeve van hen, die in het eerste lid van dit artikel zijn genoemd, bij daarvoor in aanmerking komende overheidsinstanties in Nederland en elders ter verkrijging van de hun toekomende rechten als pensioenrechten, schadeloosstellingen, tegemoetkomingen en andere hulp;
- e. samenwerking te zoeken met alle instanties, genootschappen en instellingen die daarvoor in aanmerking komen en tot samenwerking en hulpverlening bereid zijn;
- f. arbeidsbemiddeling door tussenkomst van de daartoe bevoegde instanties;

- g. het organiseren van reizen, bazars, bijeenkomsten en het inzamelen van gelden en donaties ter bevordering van het boven omschreven doel;
- h. het uitgeven van een orgaan;
- i. de Stichting zal zich, onder welke vorm ook nimmer met partijpolitiek mogen inlaten.

DUUR.

Artikel 3.

De duur der Stichting is onbepaald. Alle handelingen, voor en in verband met de oprichting der Stichting door haar oprichters verricht, worden geacht, voor haar rekening te zijn aangegaan en komen te haren laste.

BESTUUR.

Artikel 4.

1. Het Bestuur der Stichting bestaat uit ten minste drie en ten hoogste zeven personen.
2. De leden van het Bestuur worden gekozen door de vergadering van Medewerkers. Deze vergadering stelt een rooster van aftreden vast en wijst tevens de Voorzitter van het Bestuur aan. Het Bestuur kiest uit zijn midden een Penningmeester en een Secretaris.
3. Voorzitter, Penningmeester en Secretaris vormen tezamen het Dagelijks Bestuur der Stichting.
4. Bij tussentijdse vacatures in het Bestuur voorziet de Raad van Toezicht en Advies hierin tot aan de eerstkomende vergadering van Medewerkers.
5. Aftredende Bestuursleden zijn steeds terstond herkiesbaar.
6. Leden van het Bestuur kunnen te allen tijde door de vergadering van Medewerkers worden geschorst en ontslagen.
7. Voor de eerste maal wordt, in afwijking van het vorenstaande, het Bestuur gevormd door de comparanten en wel door de comparant sub 1 als Voorzitter, de comparant sub 2 als Secretaris en de comparant sub 3 als Penningmeester.

MEDEWERKERS.

Artikel 5.

1. Zij, die naar het oordeel van het Bestuur, in belangrijke mate feitelijke steun verlenen aan het werk der Stichting, kunnen, indien zij dat wensen, als Medewerkers der Stichting worden erkend.
2. De Medewerkers zijn gehouden zich bij hun werkzaamheden voor de Stichting strikt te houden aan de Statuten der Stichting en de hun door het Bestuur verstrekte richtlijnen.
3. Het Bestuur is te allen tijde bevoegd de erkenning van een Medewerker in te trekken, mits daarvan aan de betrokkene bij aangetekende brief kennis gevende; indien een Medewerker bij aangetekende brief aan het Bestuur kennis geeft, dat hij niet langer als zodanig kan of wil optreden, wordt zijn erkenning door het Bestuur ingetrokken.
4. Degene, die meent, dat hij ten onrechte door het Bestuur niet is erkend als Medewerker, kan de bemiddeling van de Raad van Toezicht en Advies inroepen.
Deze Raad adviseert binnen twee maanden, zonodig na de betrokkene te hebben gehoord, aan het Bestuur en desgewenst zonder nadere motivering van zijn oordeel.

VERANTWOORDELIJKHEID.

Artikel 6.

1. Het Bestuur vertegenwoordigt de Stichting in en buiten rechten en is als zodanig bevoegd tot alle daden van beheer, beschikking en eigendom. Het wordt tegenover derden vertegenwoordigd door het Dagelijks Bestuur.
2. Het Bestuur is zowel voor zijn algemeen als voor zijn financieel beleid rekening en verantwoording schuldig aan de vergadering van Medewerkers.
3. Het Boekjaar der Stichting valt samen met het kalenderjaar. Het eerste boekjaar loopt vanaf heden tot en met een en dertig December aanstaande.
4. Door de jaarlijkse Vergadering van Medewerkers worden twee personen aangewezen, die tezamen met een of meer leden van de Raad van Toezicht

en Advies de boeken en bezittingen der Stichting over het afgelopen boekjaar zullen controleren. De aldus gevormde contrôle-commissie heeft te allen tijde het recht van inzage van de geldelijke bescheiden; zij kan zich door een deskundige doen bijstaan, op kosten van de Stichting.

VERGADERING VAN MEDEWERKERS.

Artikel 7.

1. Jaarlijks worden ten tijde en ter plaatse als door het Bestuur bepaald een of meer vergaderingen van Medewerkers gehouden, waarvan de jaarlijkse vergadering jaarlijks vóór één April dient te worden belegd.
2. De oproepingen tot die vergaderingen worden verzonden door de Secretaris, ten minste twee weken vóór de datum der vergadering.
3. In de Vergadering van Medewerkers kunnen alleen die onderwerpen worden behandeld, die in de oproepingsbrief zijn vermeld, of die waarvan minstens een week vóór de datum der vergadering door een of meer Medewerkers schriftelijk aan het Bestuur is kennis gegeven.
4. In de bedoelde Vergadering wordt voorzien in de vacatures in Bestuur en Raad van Toezicht en Advies en brengt de Contrôle-Commissie verslag uit van haar bevindingen. Goedkeuring van het financieel beleid door de Vergadering van Medewerkers strekt tot décharge van het Bestuur.
5. Candidaatstelling voor het Bestuur dient in de maand December te geschieden; de namen der Candidaten moeten worden vermeld in de oproeping tot de in dit artikel bedoelde vergadering.
6. Indien tenminste twee/derde van de erkende Medewerkers het verlangen daartoe te kennen geeft aan het Bestuur, moet binnen een maand daarna een Vergadering van Medewerkers worden gehouden.

7. De Vergadering van Medewerkers beslist bij gewone meerderheid van stemmen. Stemming over personen geschiedt door middel van gesloten briefjes; stemming over zaken geschiedt mondeling. Bij staking van stemmen beslist bij een besluit over personen het lot; bij een besluit omtrent zaken wordt het voorstel geacht te zijn verworpen.
8. Medewerkers kunnen schriftelijk een gevolmachtigde aanwijzen, om in de Vergadering van Medewerkers namens hen het stemrecht uit te oefenen. Alleen Medewerkers kunnen als gevolmachtigde voor een andere Medewerker optreden. Leden van het Bestuur of van de Raad van Toezicht en Advies kunnen geen gevolmachtigde zijn.

RAAD VAN TOEZICHT EN ADVIES.

Artikel 8.

1. Er is een Raad van Toezicht en Advies, bestaande uit ten minste drie personen. Op deze Raad is artikel 5 van overeenkomstige toepassing.
2. Buiten de werkzaamheden, vastgelegd in de Statuten, heeft de Raad de taak het Bestuur en de Vergadering van Medewerkers, eventueel ongevraagd, te adviseren omtrent het Beleid der Stichting.
3. De Leden van de Raad hebben steeds toegang tot de Vergaderingen van het Bestuur en van de Medewerkers; zij oefenen daarin geen stemrecht uit.
4. Bij tussentijdse vacatures voorziet het Bestuur hierin tot aan de eerstvolgende Vergadering van Medewerkers.

HUISHOUELIJK REGLEMENT.

Artikel 9.

Het Bestuur kan voor de Stichting een huishoudelijk reglement vaststellen en daarin veranderingen aanbrengen, gehoord het advies van de Raad van Toezicht en Advies.

WIJZIGING DER STATUTEN, ONTBINDING.

Artikel 10.

1. De Vergadering van Medewerkers kan besluiten tot wijziging der Statuten, tot staking van de werk-

zaamheden of tot ontbinding der Stichting, gehoord de Raad van Toezicht en Advies.

Voor deze besluiten is een twee/derde meerderheid van het aantal uitgebrachte stemmen vereist.

2. De bij de oproepingsbrief vermelde agenda voor de betreffende vergadering dient, op straffe van vernietiging van het desbetreffende besluit, te vermelden, hetzij het voorstel tot staking van de werkzaamheden, hetzij tot ontbinding der Stichting, hetzij het voorstel tot wijziging van haar Statuten, in het laatste geval onder opgave van de voorgestelde veranderingen.

LIKWIDATIE.

Artikel 11.

1. In geval van opheffing der Stichting geschiedt haar likwidatie door de Voorzitter van het Bestuur, tenzij de Vergadering van Medewerkers een andere persoon, uit haar midden of daarbuiten, als likwidateur mocht aanwijzen. Na afloop der likwidatie blijven de boeken en bescheiden der Stichting berusten bij de likwidateur.
2. Indien er, na afloop der likwidatie een batig saldo mocht overblijven, zal de likwidateur aan dit saldo een zodanige bestemming geven als naar zijn oordeel het meest met het doel der Stichting overeenkomt, tenzij de Vergadering van Medewerkers zich deze bevoegdheid mocht hebben voorbehouden.

Artikel 12.

In die gevallen waarin deze acte niet voorziet, beslist het Bestuur, gehoord de Raad van Toezicht en Advies.

N.B. De naam Oud-Oostfrontstrijders is hoofdzakelijk gekozen als aanduiding van een bepaalde richting; de bemoeiingen van de Stichting strekken zich echter uit over alle Oud-Wapendragers, van welk dienstverband ook.

Betr: Oprichtingsvergadering van de HINAG te 's-Gravenhage

Van betrouwbare zijde werd d.d. 2.6.1955 het volgende verslag ontvangen.

Op 2e Pinksterdag werd de oprichtingsvergadering van de HINAG gehouden in het lokaal van ~~_____~~.

Om 10.30 uur waren voor het in gereedheid brengen van de zaal ~~_____~~ met vrouw en dochter en ~~_____~~ te ~~_____~~

aanwezig.

Om 13.30 uur kwamen geleidelijk aan de bezoekers van de vergadering. In totaal waren ruim 50 mannen en plm. 10 vrouwen aanwezig. Te ruim 14.00 uur opende ~~_____~~ als voorlopig voorzitter de bijeenkomst. Hij zette het doel van de vergadering uiteen, n.l. dat nu de Stichting OPD heeft opgehouden te bestaan de behoefte zich deed gevoelen een nieuwe organisatie in het leven te roepen, met als hoofddoel steun te verlenen aan de nagelaten betrekkingen van Oostfrontstrijders, aan oorlogsinvaliden en voorts hulp en bemiddeling bij het verkrijgen van rechtsherstel, een betrekking enz.

Artikel 2 van de stichtingsacte, waarvan een exemplaar aan de aanwezigen werd uitgereikt, omschrijft, volgens spreker, nauwkeurig de taak, die de HINAG zich heeft gesteld.

~~_____~~ bracht naar voren, dat reeds in 1954 contact was opgenomen met de Synode van de Ned. Herv. Kerk, die alle steun toezegde in gevallen waar de stichting alleen niets kon bereiken. Volgens ~~_____~~ heeft men hiermede prettige ervaring opgedaan. Ook gewaagde ~~_____~~ van een onderhoud, dat hij heeft gehad met de ~~_____~~, die eveneens zijn bemiddeling in een moodsgeval zou hebben verleend.

legde er vooral de nadruk op, dat zowel het bestuur als de medewerkers zich van alle politiek dienden te onthouden. Hij wees er op, dat ook de politieke delinquenten tot de Nederlandse gemeenschap behoren en met deze gemeenschap moeten samenwerken.

~~_____~~, gewezen ~~_____~~, vroeg of de mogelijkheid bestond de samenwerking uit te breiden tot andere kerkelijk instanties. ~~_____~~ antwoordde, dat reeds pogingen in deze richting worden ondernomen.

Vervolgens werd overgegaan tot de verkiezing van het hoofdbestuur. Als voorzitter werd gekozen ~~_____~~ als secretaris ~~_____~~ en als penningmeester ~~_____~~.

Hierna werd het woord verleend aan ~~_____~~ voor het uitspreken van een rede.

begon met te zeggen, dat zijn rede kort zou zijn, aangezien er zo weinig mogelijk gepraat maar zoveel mogelijk gewerkt moet worden. Er worden in de wereld zo veel redevoering gehouden, doch wat komt er van terecht, vroeg spreker?

Zie maar naar de rechten van de mens, allemaal gepraat, doch in de praktijk komt er niets van terecht.

Verder was de rede een opwekking de HINAG te steunen en buiten de politiek te houden. Na de rede van _____ werden de statuten punt voor punt behandeld. Het punt eer- en rechtsherstel bracht nogal wat tongen in beweging. Over het algemeen was de opvatting; wij hebben voor een ideaal gestreden en dat was ons goed recht, van de regering is op dit punt niets te verwachten. Er werd gesproken over gerechtelijke fouten, over tegenwerking door middel van valse berichtgeving in de pers, over kinderen van gesneuvelden, die nu in fabrieken werken, terwijl zij in normale omstandigheden HBS-onderwijs zouden hebben genoten.

_____ beantwoordde deze discussies door er op te wijzen, dat men rechtsherstel kan afdwingen door gedrag en houding.

_____ gewezen districtsleider verkreeg het woord en ook hij wekte op de stichting te steunen aangezien er nog zo veel invaliden zijn, die steun behoeven.

_____ sprak ook in deze geest en hekelde de houding van de gereformeerden. "Mij is de wrake", zegt God, aldus spreker, maar de gereformeerden hebben zich in de plaats van God gesteld om deze wrake uit te oefenen. Een deel van de aanwezigen betuigde hiermede instemming.

Daarna werd overgegaan tot de herdenking van hen, die aan het Oostfront vielen. Daartoe begaven de aanwezigen zich naar een kamer, die tot kantoor voor de HINAG is ingericht. Aan een der wanden hing een schuifgordijn, hiervoor stond een kastje, waarop een tuil witte bloemen was geplaatst. Op verzoek van _____ opende _____ het gordijn. Achter het gordijn hing aan de wand een mahoniehouten kastje, geflankeerd door twee brandende kaarsen. In het kastje lag een boek, waarin de namen van gesneuvelden en vermisten zijn opgetekend. _____ las enige namen voor van personen, waarvan familieleden aanwezig waren. Hij noemde de zoon van _____, twee broers van _____ en de zoon van _____. Deze kleine plechtigheid maakte een diepe indruk op de aanwezigen. Medegedeeld werd, dat dit kastje met boek als een blijvend gedenkteken moet worden beschouwd.

Hierna volgde een pauze, waarin gelegenheid werd gegeven tot bezichtiging van een collectie onderscheidingstekenen, bestaande uit enige dolken, medailles, uniformkraag en pet van de SS, _____, aanduidingstekens van rangen, enige oude partijbladen. enz., alles voorzien van het hakenkruis.

Na de pauze werden nog enige vragen gesteld over de landelijke regeling en organisatie van de HINAG, over het oprichten van provinciale en plaatselijke besturen, enz. Hieromtrent werd nog geen beslissing genomen. De ideeën van het bestuur over deze plannen hebben nog geen vaste vorm gekregen en zijn nog vaag. Voorlopig zal worden volstaan met het vormen van groepen medewerkers in diverse plaatsen. Contact zal ook worden opgenomen met de vereniging "Ons Recht" te Breda.

Naar aanleiding hiervan, vestigde de aandacht op de vereniging ROS en vroeg de voorz. hoe deze een samenwerking van de ROS met de HINAG zag. De voorz. antwoordde, dat het bestaan van de ROS en de doelstellingen van deze vereniging hem bekend waren, en dat er zeker mogelijkheden tot samenwerking zijn, maar dat hierover wegens bestaande moeilijkheden later zal worden geconfereerd. [redacted], die tijdens zijn detentie in de cellenbarakken te Scheveningen les gaf aan de aldaar geletineerden in steno en typen en voorts met de lectuurwagen door de barakken reed, las enige brieven voor van MUSSERT, door deze in zijn cel geschreven en die hij [redacted] ter hand zou hebben gesteld.

MUSSERT schreef, dat hij altijd het goede met het Nederlandse volk heeft voorgehad en dat eens de tijd zal komen, dat de NSB in het gelijk zal worden gesteld.

Tot grote verbazing van de aanwezigen deelde een [redacted] zoon van een vroegere gevolmachtigde van MUSSERT mede, dat hem uit goede bron bekend is, dat zowel te Washington als te Den Haag alle politieke delinquenten geregistreerd staan en dat deze lieden bij een eventueel gevaar van oorlog met Rusland zullen worden gearresteerd. Zij zullen achter prikkeldraad of in de gevangenis worden gezet of naar het buitenland worden weggevoerd. (Getracht zal worden deze [redacted] te identificeren).

Om 18.00 begon de koffiemaaltijd, tijdens welke herinneringen werden opgehaald en de aanwezigen aan de verschillende tafeltjes gelegenheid tot meer intieme gesprekken kregen.

[redacted] liet zich tijdens zo'n gesprek ontvallen, dat de oud politiek delinquenten ook nog wel eens een kans zullen krijgen aan de politiek deel te nemen. [redacted] is bekend, dat hij sympathiseert met [redacted].

Om 19.00 uur werd de vergadering met een kort woord door de voorzitter [redacted] gesloten. Medegedeeld werd nog, dat een vergadering van medewerkers op een nader te bepalen tijdstip zal plaats vinden. Na afloop van de vergadering kregen de aanwezigen gelegenheid zich bij de penningmeester op te geven voor de verkoop van kaarten met steunbonnen. Er werden twee soorten kaarten uitgegeven, een geel gekleurde met 15 bonnen à f.0.50 en een oranje-rood gekleurde met 15 bonnen à f.1.--. Hiervan werd een druk gebruik gemaakt.

Behalve de hierboven genoemde personen waren nog de volgende bekende personen, aanwezig:

Tenslotte moet nog worden opgemerkt, dat de voorz. in zijn slotwoord gewaagde van honderden brieven, die hij uit alle delen van het land had ontvangen en waarin instemming met het doel en de oprichting van de HINAG werd betuigd. Hij sprak zijn grote voldoening uit over de opkomst. Ook vele van buiten Den Haag waren gekomen om getuige van de oprichting te zijn. Als bijlage I wordt een fotocopie van genoemde stichtings-
acte overgelegd.

Betr: Aanwezige personen op de oprichtingsvergadering van de HINAG te Den Haag.

Verwijzend naar dzz. rapport waarin een zekere [redacted] genoemd wordt als spreker op de oprichtingsvergadering van de HINAG, kan worden medegedeeld, dat met [redacted] bedoeld wordt.

[redacted] tegens lidmaatschap van de NSB werd door het Tribunaal geadviseerd [redacted] de [redacted] te veroordelen tot internering voor de tijd van 3 jaar en 6 maanden met aftrek van de tijd in bewaring doorgebracht en met verbeurd verklaring van een gedeelte van zijn roerende goederen, ontzetting uit het recht tot het bekleden van ambten in overheidsdienst en uit het actief en passief kiesrecht. 27-5-1947 werd het Fiat Executie hierop verleend. Betrokkene is een [redacted]

[redacted] en raadsadviseur van de leider van deze beweging. Deswege werd hij veroordeeld tot 3 jaar internering, ontzetting uit de 4 bekende rechten en verbeurdverklaring van een bedrag van f. 50.000,--

[redacted]

[redacted]

[redacted]

[redacted]

[redacted]

23 JUNI 1955

Stichting "H.I.E.A.G."

Ik heb de eer Uwer Excellentie het volgende te berichten.

Reeds vrij spoedig nadat eind December 1954 de "Stichting Oud-Politieke Delinquenten" (E.O.P.D.) had verklaard haar werkzaamheden voorlopig te zullen staken, werd het duidelijk dat de Haagse afdeling van deze stichting met negering van de genomen beslissing haar werkzaamheden op de gewone voet bleef voortzetten.

Niet lang daarna werden berichten ontvangen volgens welke J. J. J. J., voorzitter van genoemde afdeling, het plan koesterde een nieuwe landelijke organisatie van oud-politieke delinquenten op te richten.

Dit voornemen werd inmiddels verwezenlijkt door het in het leven roepen van de stichting "H. I.E.A.G." (Hulp aan invalide oud-Oostfrontstrijders, nabestaanden, politieke gevangenen en anderen). De acte werd op 27 April j.l. verleend door de notaris te 's-Gravenhage, waar de stichting gevestigd is. Op 30 Mei is in genoemde plaats een door ongeveer zestig personen bezochte vergadering gehouden, waarin een bestuur werd gekozen. Dit bestaat thans uit J. J. J. J. voorzitter,

secretaris en J. J. J. J. De twee eerstgenoemden hebben hun Nederlandse nationaliteit verloren wegens het vrijwillig in vreemde krijgsdienst treden; J. J. J. J. was tijdens de bezetting burgemeester van Dordrecht.

Ter vergadering werd zowel door J. J. J. J. als door de eveneens aanwezige

J. J. J. J., tijdens de bezetting burgemeester van 's-Gravenhage, er op aangedrongen de HINAG buiten de politiek te houden.

Nadat nog enkele anderen het woord hadden gevoerd, werden de aan het Oostfront gevallen herdenkt. In de pauze werd de aanwezigen gelegenheid geboden tot het bezichtigen van een collectie Duitse dolken, onderscheidingstekens, distinctieven, SS-uniform onderdelen en een aantal foto's van Hitler, de Belgische Rexistenleider en van de bij foeste J. J. J. J. beschoten auto van

Aan Zijne Excellentie
de Minister van Binnenlandse Zaken

te
's-GRAVENHAGE.

las ver-
volgens enkele door kussert in zijn cel geschreven
brieven voor, waarna een slotwoord sprak. Hij
gevaagde daarin van honderden door hem uit alle delen
van het land ontvangen brieven, waarin instemming
met het doel van de HIRAG werd betuigd.

Uit de als bijlage hiernevens gaande fotocopie
van de stichtingsacte valt te lezen dat de doelstel-
lingen der nieuwe stichting vrijwel parallel lopen
met die van de S.O.P.D. en beogen het verlenen van
hulp en steun aan hen die "als politieke delinquenten
worden aangeduid", terwijl in artikel 2 sub 1 wordt
gesteld dat de stichting zich niet met partijpolitiek
wil inlaten.

Deserzijds wordt echter rekening gehouden met
de mogelijkheid dat de nieuwe stichting - zij het
wellicht niet in de naaste toekomst - te gelegener
tijd toch een politieke koers zal gaan varen. Rede-
nen voor deze veronderstelling vormen de anteceden-
ten van de voorzitter Reeds enkele ja-
ren geleden werd bekend dat hij de S.O.P.D. te so-
ciaal gericht en te weinig politiek vond en dat deze
s.i. alleen in stand gehouden zou kunnen worden door
zich op te zetten in een politieke partij. Tinner is
mede aanwezig geweest op de in Juni 1953 gehouden op-
richtingsvergadering der voormalige S.K.S.E.. Dat
hij zich later van deze beweging wilde distancieren
vond zijn oorzaak uitsluitend in het feit, dat hij
bevreesd was door zijn eventuele activiteiten teveel
bekend te worden. In werkelijkheid sympathiseerde
hij echter met deze beweging en achter de schermen
is hij daarvoor ook actief geweest.

Aangezien moet worden beschouwd als een
sluw en ambitieus persoon, zullen mede op grond van
het hiervoor verzelde, de activiteiten van de HIRAG
blijvend worden geobserveerd.

Betreft: Stichting HINAG te Den Haag.

Bijlage: 1.

R a p p o r t .

Eén mijner relaties deed mij het eerste nummer (Augustus 1955) van de HINAG-KOERIER toekomen, welk blad bij dit rapport wordt overgelegd. -----

De HINAG-KOERIER is het orgaan van de Stichting "Hulp aan Invalide Oud-Oostfrontstrijders, Nabestaanden, Politieke Gevangenen en Anderen", kortweg HINAG, gevestigd te 's-Gravenhage (Postbus 6071). De Stichting is een voortzetting van de Stichting "Oud Politieke Delinquenten" (O.P.D.). De Stichtingsacte der nieuwe Stichting werd op 27 April 1955 verleden door notaris H.H.M. Witkamp te Den Haag. Het bestuur der Stichting bestaat uit: _____, voorzitter; _____, secretaris; en _____, penningmeester. Het doel der Stichting wordt in artikel 2 der Stichtingsacte omschreven, t.w.: "het verlenen van hulp en steun in de ruimste zin, aan hen, die mede in verband met hun politieke gezindheid zijn veroordeeld, benadeeld, of uit rechten zijn ontzet en als politieke delinquenten worden aangeduid." Artikel 2 geeft verder een opsomming van de wijze waarop men tot dit doel wil geraken (korthedshalve moge verwezen worden naar de bijlage) en zegt tenslotte dat de Stichting zich, onder welke vorm ook, nimmer met partijpolitiek zal mogen inlaten. -----

Betr.: ORGANISATIE DE HINAG .

Van betrouwbare zijde werd dd. 27.7.55 vernomen, dat de bijeenkomst van de HIAG in September 1955, waarheen ook een delegatie van de HINAG zal gaan, waarschijnlijk te Bochum zal worden gehouden.

Voorts, dat in opdracht van [redacted] het kaartsysteem van de HINAG nu als volgt moet worden ingericht:

Een groot, algemeen systeem, waarin de kaarten met namen van alle medewerkers en sympathiserenden zijn opgenomen. Daarnaast aparte systemen, waarin ondergebracht worden:

- 1e. De kaarten met namen van voormalige NSB-ers en politieke delinquenten in het algemeen.
- 2e. De kaarten met namen van gezinsleden van gesneuvelden en vermisten.
- 3e. De kaarten met namen van vrouwen, waarvan de man nog in gevangenschap vertoeft.
- 4e. De kaarten met namen van wapendragers en deze weer onderverdeeld in SS., Wehrmacht, Kriegsmarine, Landmacht en N.S.K.K.

[redacted] acht het thans nog niet nodig, dat er speciaal werk wordt gemaakt van de geldinzameling. Voor alles moet het kaartsysteem gereed zijn. Tot nog toe ging er veel tijd verloren met het zoeken naar personen, die verhuisd zijn, enz. Bovendien wil hij eerst een werkersbijeenkomst houden, waarop algemene richtlijnen gegeven zullen worden. Twee à drie avonden per week werken thans enige medewerkers onder leiding van de penningmeester van de HINAG, [redacted], Sportlaan 528, Den Haag aan de opbouw van genoemd kaartsysteem. Men is nu ook bezig met het schrijven van adressen voor het binnenkort te verspreiden krantje.

Bekend werden de volgende ervaringen, opgedaan bij het bezoeken van oud politiek delinquenten om hen voor de HINAG te winnen.

[redacted] kocht een zegel van f 1.- op voorwaarde, dat de stichting zuiver sociaal werk zou verrichten en niet aan politiek zou doen.

[redacted] wilde nergens van weten.

[redacted] wordt bedoeld.

[redacted] bezetting was hij kantonrechter

[redacted] wil nergens mee te maken hebben. Hij kocht geen zegel en wilde weten hoe men aan zijn adres kwam.

[redacted] wordt bedoeld.

Betreft: Organisatie van oud-S.S.-ers

R a p p o r t .

Van doorgaans goed ingelichte zijde bereikte mij het bericht, dat volgens uitlatingen van de

organisatie bestaat van oud-S.S.ers. -----

De organisatie zou geleid worden door een zekere _____ en door de _____ wonende,

De organisatie zou over ruime middelen beschikken, deels verkregen door schenkingen van kapitaal-krachtige oud-S.S.ers en deels door kapitaal uit Duitsland. Het geld uit Duitsland zou door een Duitse organisatie gestort worden op een bank in Kleef, waar het regelmatig door Nederlandse oud-S.S.ers zou worden opgenomen en overgebracht naar Nederland. -----

bedoelde

Als één der gene die veel geld voor genoemde/organisatie ter beschikking stelde, werd de naam genoemd van _____ eveneens directeur van genoemde rederij te Rotterdam. -----

Het doel der organisatie zou zijn, de S.S.-gedachte onder de voormalige kameraden levendig te houden, hetgeen men tracht te bereiken door het verstrekken van financiële steun - waar nodig -, het bezorgen van verantwoordelijke functie's aan de kameraden van weleer, het gaande houden en verstevigen van contacten met gelijkgerichte organisaties in het buitenland - voornamelijk in Duitsland-, enz.

In verband met één en ander moge door mij gewezen worden op de organisatie HINAG (stichting "Hulp aan Invalide Oud-Oostfrontstrijders, Nabestaanden, Politieke Gevangenen en Anderen") gevestigd te 's-Gravenhage, postbus 6071, omtrent welke organisatie bij rapport Nr.1047/55 v.W., dd.10 Augustus 1955, mededeling werd gedaan. -----

Volgens mijn zegsman, zou vorenbedoelde organisatie van oud-S.S.ers niet dezelfde zijn als de HINAG, doch zeer waarschijnlijk wel nauw contact met deze organisatie onderhouden en deze financieel steunen. Door mij kon voorelsnog niet vastgesteld worden of de als één der leiders der S.S.-organisatie aangeduide _____, dezelfde is als de penningmeester van de HINAG, _____ . Ogenschijnlijk treden dus hier twee organisaties op met hetzelfde doel, met dit verschil, dat zulks vanwege de Hinag openlijk geschied^t, terwijl vorenbedoelde S.S.organisatie niet in het daglicht treedt. De Stichtingsacte van de Hinag vermeld^t o.m., dat de Stichting zich, onder welke vorm ook, zich nimmer met partijpolitiek zal mogen inlaten. Volgens zegsman bestaat de indruk dat eerst bedoelde organisatie nodig was, om te camoufleren dat de Hinag gesteund wordt met gelden van neo-fascistische organisaties in Duitsland en met deze organisaties contacten onderhoudt die een politieke activiteit doen vermoeden.

AAI
VAN

Betreft . . . Organisatie
van oud-SS'ers.

Omtrent het in voormeld CO voorkomende rapport betreffende een organisatie van oud-SS'ers, die hoewel in nauw contact staande met de Hinag toch naast deze stichting zelfstandig zou werken, kan worden opgemerkt, dat zulks onwaarschijnlijk lijkt.

De Hinag zelf is een organisatie, waarbij de oud-SS'ers, gezien het doel van de stichting, n.l. het verstrekken van hulp en steun aan invaliden, nabestaanden en gevangenen, het meeste belang hebben. Hierbij komt nog de opsporing van vermisten, waarvoor de Hinag een aparte afdeling heeft opgericht en waarbij aangenomen kan worden, dat het merendeel van de vermisten tot de voormalige S.S. behoort. Bekend is, dat deze z.g. zoekdienst relaties onderhoudt, samenwerkt met en steun ontvangt van de zoekdienst van de Duitse Hiag, welke organisatie werd opgericht door een voormalige SS-generaal en als een SS-beweging kan worden aangemerkt.

Met de in bedoeld rapport genoemde wordt kennelijk bedoeld het bekende hoofdbestuur lid van de Hinag, te 's-Gravenhage, die zeer actief is en vanwege zijn vele relaties met voormalige prominente nationaal-socialisten d. Hinag vele bemiddelde financiële medewerkers heeft bezorgd.

Ook van de in het rapport genoemde is bekend, dat deze een ijverig propagandist en begunstiger van de Hinag is, terwijl genoemde

eveneens behoren tot de voornaamste begunstigers van de stichting. Van laatstgenoemde wordt beweerd, dat hij de belangrijkste financiële medewerker van de Hinag te Rotterdam is. Genoemde personen behoren allen tot de intieme kennissenkring van

Betreft: Stichting HINAG (Hulp
aan invalide oud-Oostfrontstrijders,
nabestaanden, politieke gevangenen en
anderen), gevestigd te Den Haag.

Bijlage 1.

R a p p o r t .

Uit kringen van voormalige oud politieke delinquenten werd mij medegedeeld, dat de belangstelling voor de HINAG in deze kringen steeds toeneemt. Het streven van de stichting, t.w. hulp aan aldegenen die zijn "veroordeeld, benadeeld of uit rechten zijn ontzet" vanwege hun politieke gezindheid in het verleden, ondervindt, zoals mij werd medegedeeld, grote waardering. Het aantal donateurs neemt steeds toe en het bestuur der Stichting meent, dat het houden van contact-bijeenkomsten (ook in de kleinere plaatsen), zoals men de eerstkomende maanden van plan is, allenszins verantwoord is.-----

Hoewel de Hinag voorop stelt, geen partij-politieke aspiraties te hebben, zien vele oud-politieke delinquenten in de Stichting een soort politieke organisatie, een voortzetting van het verleden. In dit verband werd mij tevens gewezen op het feit, dat de Hinag streeft naar de registratie van alle leden van voormalige nationaal-socialistische organisaties, oud-soldaten, leden van de N.S.K.K., de O.T., het D.R.K., enz. De Hinag verzoekt de aanmelding van deze oud-leden ten

behoefte van haar z.g.n. "Zoekdienst", doch men meent dat dit niet de voornaamste reden dezer registratie is. ---

Het Lente-nummer 1956 van de Hinag Koerier wordt bij dit nummer overgelegd.

24 maart 1956.

Van betrouwbare zijde werd vernomen, dat [redacted], 1 december 1955, is teruggekeerd van zijn Duitse reis.

Zaterdag, 26 november 1955, was [redacted] naar Dortmund vertrokken en heeft daar een bespreking gehad met de bekende [redacted].

[redacted] verklaarde [redacted] gevraagd te hebben open kaart te spelen en mede te delen, waarom hij De Hinag geen gegevens verstrekt voor haar zoekdienst.

[redacted] deelde mede, met het Nederlandse Rode Kruis overeengekomen te zijn, zijn verzamelde gegevens aan deze dienst te doen toekomen en niet te zullen medewerken aan de totstandkoming van een zelfstandige zoekdienst naast die van het Rode Kruis.

Bovendien verklaarde [redacted] dat de correspondentie tussen hem en het Nederlandse Rode Kruis vertrouwelijk is en dat hij deze ook als zodanig naar eer en geweten wil behandelen.

Vertrouwelijke gegevens van het Nederlandse Rode Kruis wil [redacted] ook in de toekomst niet aan De Hinag doorgeven, hij motiveerde dit door te wijzen op de slechte ervaringen, die zowel genoemde dienst als hij persoonlijk met de voormalige S.O.P.D. had opgedaan.

[redacted] staat op het standpunt, dat de zoekdienst van De Hinag zeker reden van bestaan heeft, doch slechts dan indien men alles via het Rode Kruis laat lopen en niet tracht zelfstandig te gaan werken.

[redacted] deelde [redacted] mede, dat een groot aantal oud politieke delinquenten niets van het Rode Kruis moet hebben, gezien de houding van deze instelling in 1945 ten opzichte van de in de Nederlandse kampen geïnterneerde N.S.B.-ers.

Volgens [redacted] zou het goed zijn als De Hinag een circulaire liet uitgaan, waarin er op gewezen wordt, dat het Rode Kruis strikt neutraal is en de enige officiële instelling is, waartoe men zich kan wenden in gevallen van vermissing, etc.

Daarnaast kan vermeld worden, dat de benodigde gegevens eventueel aan De Hinag gezonden kunnen worden, die deze gegevens, zo mogelijk aangevuld met andere berichten, het Rode Kruis zal doen toekomen.

Op een dergelijke basis is [] bereid zijn medewerking te geven.

De vertrouwelijke gegevens van het Rode Kruis blijft hij echter vertrouwelijk behandelen.

[] verklaarde, het standpunt van [] te kunnen billijken en er veel voor te voelen een dergelijke circulaire te laten verspreiden.

Volgens [] is [] niet aangesloten bij enige politieke partij en hoewel hij enorm veel werk doet voor De Hiag-zoekdienst in Duitsland is hij ook geen lid van De Hiag.

Voorts deelde [] mede, dat de heer []

[] zo spoedig mogelijk contact zal opnemen met de opvolger van de []

[] ter oorzaak van zijn bezoek aan [] heeft [] niet kunnen deelnemen aan de kameraadschapsavond van De Hiag op 26 november 1955.

Hij was echter wel aanwezig op de landelijke vergadering van De Hiag op 27-11-1955 te Witten.

Deze vergadering werd bezocht door deputaties van alle landelijke- en plaatselijke besturen van De Hiag in West-Duitsland.

Eén van de eerste sprekers was de [] leider van De Hiag.

In zijn rede sprak hij o.a. over de Wiking Ruf, welk blad de lijsten van de door De Hiag opgegeven vermisten en gevangenen opneemt.

Hij zei het absurd te vinden, dat dit blad nog zelfstandig is.

Volgens [] behoort dit blad eigendom te zijn van de Hiag en hij stelde voor, dat De Hiag de uitgave van de Wiking Ruf zou overnemen.

[] de eigenaar van de Wiking Ruf, verklaarde, hiermede niet accoord te gaan.

Op eigen initiatief en met eigen middelen heeft [] de Wiking Ruf opgericht en uitgegeven en hij dacht er niet over, het blad zonder meer aan De Hiag over te doen. Er ontstond een fel debat tussen de beide generaals. De leiding van de vergadering maakte hieraan een einde en verzocht de heren hierover later in een rustiger sfeer verder te spreken.

Onmiddellijk hierna werd [] in de gelegenheid gesteld, zijn rede uit te spreken.

Hij begon met er op te wijzen, dat er een wezenlijk verschil bestaat tussen De Hiag in Nederland en De Hiag in Duitsland. De laatste is uitsluitend een organisatie van de SS., terwijl de eerste een organisatie is, waarin alle Nederlanders worden opgenomen, die tijdens de laatste oorlog ideologisch of metterdaad aan Duitse zijde stonden en die in Nederland worden aangeduid met de term "politieke delinquenten".

In Duitsland helpt de ene Duitser via de Hiag de andere Duitser, in Nederland echter is men voor onderlinge hulp en steun slechts aangewezen op de groep politieke delinquenten, de andere Nederlanders bereiken niet via De Hiag.

dankte voor de morele steun en hulp, die de Hinag reeds van De Hiag had ontvangen, hij noemde o.a. de hulp bij het verkrijgen van nieuwe protheses voor invalide oud-oostfrontstrijders.

Hij zette voorts de werkwijze en het doel van De Hinag uiteen en memoreerde de moeilijkheden, waarmede men in Nederland te kampen heeft.

Zijn rede werd met applaus begroet.

In overleg met de organisatoren van deze bijeenkomst, werd de rede van [] op de band opgenomen en deze bandopname wordt in Duitsland bewaard.

Dit is geschied voor het geval, dat [] in Nederland moeilijkheden zou krijgen ter oorzaak van zijn deelname aan deze vergadering en men op deze wijze zou kunnen bewijzen wat hij gezegd heeft.

[] zelf verklaarde, zijn woorden goed overwogen te hebben.

Voorts deelde hij mede, dat hij verder besprekingen heeft gevoerd met een zekere [] en een zekere []

Laatstgenoemde is de persoon, die van Duitse zijde is aangewezen als de officiële verbindingman tussen De Hiag en de Hinag. Hij is ook de persoon, die 16 oktober 1955 een bezoek aan [] heeft gebracht en deze een geldbedrag heeft overhandigd.

Het resultaat van deze besprekingen is, dat de Hinag steeds op de steun van De Hiag kan rekenen.

De Hiag heeft haar relaties en contacten bij alle mogelijke overheidsinstellingen en - diensten en zal, zo nodig, De Hinag daar introduceren waar dit gewenst is. De Hiag zal ook de verzorging en verzending van pakketten op zich nemen, bestemd voor Nederlandse gevangenen in Rusland, dit ingevolge de vele bepalingen, die daaraan verbonden zijn.

Elk pakket kost 25 Mark en De Hinag zal dit bedrag De Hiag doen toekomen.

Ook eventuele pakketten voor in Duitsland vertoevende Nederlanders zullen door De Hiag verzorgd worden, terwijl De Hinag de betaling garandeert. Dit laatste wordt gedaan, omdat vele Nederlanders in Duitsland onder een valse naam leven, vaak hebben zij de naam van hun Duitse vrouw aangenomen. De Hiag is bekend met de adressen van deze personen.

Volgens [] waren ook enige in Duitsland woonachtige Nederlanders op de bijeenkomst te Witten aanwezig.

Voorts werd overeengekomen, dat er geen directe financiële overeenkomst tussen De Hinag en De Hiag zal worden gesloten, teneinde te verhinderen, dat er een aanwijsbare band Hinag-Hiag bestaat. De Hinag in Nederland zal financieel voor zich zelf moeten zorgen, hetgeen niet wil zeggen, dat b.v. Duitsers of Nederlanders in Duitsland woonachtig, individueel De Hinag niet mogen steunen. Zij kunnen via De Hiag hun bijdragen De Hinag doen toekomen, waarbij genoemde [] in Oberhausen zal worden ingeschakeld.

Van betrouwbare zijde werd vernomen, dat het bedrag aan geld, dat dit jaar voor de kerstactie van de HINAG is binnengekomen, aanzienlijk lager is dan dat voor de kerstactie 1954.

Dit wordt geweten aan het feit, dat de HINAG-koerier te laat is verschenen. Men vertrouwt er echter op, dat ook na kerstmis en de jaarwisseling, bedragen zullen binnenkomen. In 1956 wil het bestuur van de HINAG, de landelijke organisatie van de stichting ter hand nemen. Men wil eerst te Leiden en te Arnhem een plaatselijke afdeling vestigen. Voorts wil men in het Zuiden, Oosten en Noorden van het land, beginnen met personen aan te trekken, die in een bepaalde streek de propaganda voor de HINAG moeten verzorgen om aldus de vestiging van plaatselijke afdelingen mogelijk te maken. Het bestuur van de HINAG overweegt verder, de grote steden in blokken te verdelen, blokleiders aan te stellen en deze blokleden gezamenlijk onder voorzitterschap van een leider als plaatselijk afdelingsbestuur te laten fungeren.

Van betrouwbare zijde werd dd. 11-1-1956 vernomen, dat door de Hinag over het gehele land 120 kerstpakketten zijn verzonden. De afdeling Amsterdam is nu bezig zich tot een flinke groep te ontwikkelen. Als de meest actieve medewerkers aldaar worden genoemd :

De beide laatstgenoemden geven steun en maken propaganda voor de Hinag, doch willen hun naam niet als medewerkers genoemd zien. Voor de andere hierboven genoemde personen, wordt verwezen naar dezerzijds rapport no. 35717 dd. 14-1-1956, waarin deze personen eveneens als actieve medewerkers te Amsterdam worden genoemd.

Verder werd vernomen, dat in de naaste toekomst getracht zal worden, te Alkmaar, Arnhem en Leiden afdelingen op te richten, terwijl in het Oosten van het land te Hengelo en te Winterswijk steunpunten zullen worden gezocht. Met wie te Hengelo en te Winterswijk zal worden gesproken, was niet bekend. De afdeling Rotterdam overweegt te Vlaardingen een afdeling op te richten.

Voorts is besloten, dat eenmaal per maand het bestuur van de Hinag zal vergaderen met [redacted] en met [redacted] teneinde moeilijke gevallen te bespreken en binnengekomen gegevens onderling uit te wisselen.

Tenslotte wordt medegedeeld, dat Nederlandse politieke delinquenten, die hun Nederlandse nationaliteit hebben verloren door in Duitse krijgsdienst te treden en tengevolge daarvan invalide zijn geworden van de Duitse ambassade te Den Haag kosteloos een visum zullen krijgen voor een reis naar Duitsland.

Voorts zullen de nieuwe protheses eveneens kosteloos worden verstrekt, terwijl hun verblijf aldaar door de Duitse regering wordt vergoed. Dit kosteloze visum wordt uitsluitend verstrekt door bemiddeling van de Hinag. Eén en ander is niet in een officiële bekendmaking van de Duitse ambassade vervat, maar is een overeenkomst tussen genoemde ambassade en de Hinag.

Deze overeenkomst kwam tot stand door

8 FEB 1956

Duits visum t.b.v.
ex-politieke delinquenten

Ik heb de eer Uwer Excellentie het volgende te berichten.

Reeds geruime tijd werden door de Stichting "HINAG", die zich ten doel stelt hulp en steun te verlenen aan oud-politiek delinquenten, pogingen in het werk gesteld om te komen tot het verkrijgen van een gratis visum ten behoeve van ex-Nederlanders die stateloos zijn geworden tengevolge van hun pro-Duitse activiteit tijdens de laatste wereldoorlog.

Maar werd vernomen is thans tersake een overeenkomst tot stand gekomen tussen de Duitse ambassade te 's-Gravenhage en de penningmeester van de HINAG. Erachtens deze overeenkomst zal voortaan aan hen, die hun Nederlanderschap hebben verloren en invalide zijn geworden door in Duitse krijgslidant te treden, door de Duitse ambassade kosteloos een visum worden verstrekt voor een reis naar Duitsland, en wel uitsluitend na beniddeling van de "HINAG".

Aangezien in dit verband nader werd vernomen dat nieuwe protheses aan genoemde categorie van personen voortaan eveneens kosteloos zullen worden verstrekt, ligt de veronderstelling voor de hand dat de visumverlening met het oog daarop zal geschieden.

De Minister-President alsmede Uw Aabtgencoot van Buitenlandse Zaken werden bereids rechtstreeks door mij ingelicht.

HET ROOFD VAN DE DIENST

Me

Aan Zijne Excellentie
de Minister van
Binnenlandse Zaken
te
's-Gravenhage

Mr L. Einthoven

Aan

de Eerste en Tweede Kamer der Staten-Generaal
te 's-GRAVENHAGE.-

Geeft eerbiedig te kennen de Stichting "Hulp aan invalide oud-Oostfrontstrijders, nabestaanden, politieke gevangenen en anderen" ("Hinag"), gevestigd te 's-Gravenhage, welke stichtingsacte is verleden voor Notaris te 's-Gravenhage dd. 27 April 1955;

dat requestrante zich hierbij veroorlooft, zich tot Uw hoge Vergadering te wenden, omdat zij vermeent, bij Haar wellicht een meer open oor te vinden voor haar verzoek in verband met de onderhavige aan gelegenheid dan bij de betrokken Minister, tot wien belanghebbenden zich reeds zovele malen tevergeefs hebben gericht;

dat zij hierbij moge wijzen op het standpunt van Het Verbond van het Vlaamse Verzet (de centrale organisatie der Vlaamse verzetsstrijders uit de Tweede Wereldoorlog), welk verbond onlangs een motie heeft openbaar gemaakt, waaraan het volgende wordt ontleend:

"bezield door het humanitair en christelijk ideaal
"van naastenliefde en vergevensgezindheid;
"gezien het feit, dat meer dan tien jaren verlopen
"zijn sedert de bevrijding van het Vaderland;
"rekening houdend met de onherstelbare onrechtvaardigheden die gepaard zijn gegaan met de noodzakelijke
"repressie;
"verlangt uitdrukkelijk:
"dat de laatste politieke gevangenen onmiddellijk zouden
"in vrijheid gesteld worden;
"dat zekere categoriën politieke veroordeelden, die
"uit misbegrepen idealisme gehandeld hebben, hun burgerrechten terug zouden verleend worden."

dat requestrante zich voorts veroorlooft te herinneren aan de woorden van de hoogste vertegenwoordiger van het Openbaar Ministerie bij de Bijzondere Rechtspleging in Nederland, Prof. Mr. G.E. Langemeijer, die in het Nederlands Juristenblad van 13 November 1954, uit eigen ervaring, het volgende schreef:

"Wel echter kan men twee dingen constateren:
"vooreerst dat de gevaren voor onjuiste beoordeling
"hier (bij de Bijzondere Rechtspleging. req.) groter en
"talrijker waren dan anders, en in de tweede plaats dat
"daarbij de kansen overwegend waren i n h e t n a-
"d e e l (spatiëring van req.) van de politieke delin-
"quenten
"Wanneer nu dergelijke gevaren zich doen gelden en wan-
"neer anderzijds de berechting geschieden moet in een
"tijd, waarin welhaast bij ieder fatsoenlijk mens de ver-
"ontwaardiging over wat geschied is nog sterke gevoels-
"reacties wekt, dan kan men moeilijk het gevaar ontkennen,
"dat onzekerheid meestal t e n n a d é l e (spatiëring
"van req.) van de verdachte zal hebben gewerkt."

dat dit geldt zowel voor hen, die zich nog steeds krachtens door organen der Bijzondere Rechtspleging uitgesproken veroordelingen in gevangenschap bevinden, als voor hen, die inmiddels in vrijheid werden gesteld, maar nog niet in het bezit hunner oude rechten, zoals hun pensioenrechten, hersteld werden; dat wat deze pensioenrechten betreft, weliswaar krachtens een onlangs verschenen ministeriële beschikking reeds een verbetering is gebracht in de positie van hen, die niet tot ten minste tien jaren gevangenisstraf werden veroordeeld door organen der Bijzondere Rechtspleging, maar dat ten aanzien van hen die tot tien jaren gevangenisstraf en meer veroordeeld werden, redelijkerwijs toch ook in aanmerking genomen zou moeten worden hetgeen hierboven is aangehaald; Reden waarom requestrante Uw hoge Vergadering eerbiedig verzoekt, Haar aandacht aan deze aangelegenheid wel te willen wijden en er bij de betrokken Bewindslieden op te willen aandringen, dat in ruimer ten opzichte van de hier bedoelde personen toepassing gegeven worde aan de mogelijkheid van gratieverlening en van herstel in de hun ontnomen rechten;

't Welk doende enz.

Het Bestuur der Stichting "Hinag"

(w.g.) voorzitter.

(w.g.) ,secretaris,

(w.g.) , penningm.

's-Gravenhage, 1 februari 1956.
de Constant Rebecqueplein 7
Postbus 6071 - 's-Gravenhage.-

Van betrouwbare zijde werd dd. 7-2-56 vernomen, dat [redacted] in Duitsland is geweest en daar namens de HINAG besprekingen heeft gevoerd met Duitse diensten over nieuwe protheses voor invaliden, de zoekdienst voor vermiste personen en de geblokkeerde spaargelden van Nederlanders, die tijdens de oorlog in Duitsland hebben gewoed. Volgens [redacted] hebben zijn besprekingen succes gehad. Het verschil van mening met de bekende [redacted] is opgelost en van Duitsland uit zal men de gegevens over vermiste personen nu direct de HINAG toezenden.

Door het hoofdbestuur van de HINAG is op 1 februari 1956 een schrijven aan de leden van de Eerste en Tweede Kamer der Staten-Generaal gericht, waarvan hierbij een copie wordt overgelegd.

Een dergelijke copie is voorts door het HINAG-bestuur het A.N.P. ter publicatie aangeboden.

Tenslotte werd nog vernomen, dat binnenkort ook te Gouda een afdeling van de HINAG zal worden opgericht.

17 februari 1956.

No. .
Betr. : Aanbieding bijlage.
Bijl. : 1.
Typ. : C.

Als bijlage dezes gelieve U aan te treffen,
de HINAG-KOERIER, het eerste officiële door de stichting
HINAG uitgegeven blad.
4 Augustus 1955 zijn 1300 exemplaren van dit blad te Den
Haag per post bezorgd en 5 Augustus 1955 zouden nog 1200
stuks worden verzonden.

22 AUG. 1955

Stichting H.I.N.A.G.

Hierbij heb ik de eer Uwer Excellentie aan te bieden een fotocopie van het eerste nummer van de "H.I.N.A.G.-Koerier", welk blad wordt uitgegeven door de Stichting H.I.N.A.G..

Voor zover bekend zouden onstreeks 2500 exemplaren zijn verzonden.

De Minister-President en Uw Ambtgenoot van Justitie werd rechtstreeks een fotocopie toegesonden.

HET HOOFD VAN DE DIENST

Mr L. Kinthoven

Aan Zijne Excellentie
de Minister van Binnenlandse Zaken
te 's-GRAVENHAGE.

AUGUSTUS 1955

HINAG KOERIER

UITGAVE VAN DE STICHTING HINAG

POSTBUS 6071

DEN HAAG

GIRONUMMER 483892 T.N.V. HINAG - DEN HAAG

Naam en Zetel.

De Stichting draagt de naam: „HULP AAN INVALLIDE OUD-OOSTFRONTSTRIJDERS, NABESTAANDEN, POLITIEKE GEVANGENEN EN ANDEREN”, kortweg genaamd „HINAG”. Zij is gevestigd te 's-Gravenhage.

Doel.

Artikel 2.

Het doel der Stichting is het verlenen van hulp en steun in de ruimste zin, aan hen, die mede in verband met hun politieke gezindheid zijn veroordeeld, benadeeld, of uit rechten zijn ontzet en als politieke delinquenten worden aangeduid.

De Stichting tracht dit doel te bereiken door:

- a. alle wettige middelen aan te wenden die zij wenselijk oordeelt, ten einde te komen tot schadeloosstelling, rechts- en eerherstel;
- b. bijstand te verlenen aan de weduwen en wezen van gesneuvelden, aan de gezinnen van vermisten en van de politieke gevangenen;
- c. bemiddeling te verlenen bij het identificeren van en het zoeken naar vermisten en gesneuvelden;
- d. te bemiddelen ten behoeve van hen, die in het eerste lid van dit artikel zijn genoemd, bij daarvoor in aanmerking komende overheidsinstanties in Nederland en elders ter verkrijging van de hun toekomstige rechten als pensioenrechten, schadeloosstellingen, tegemoetkomingen en andere hulp;
- e. samenwerking te zoeken met alle instanties, genootschappen en instellingen die daarvoor in aanmerking komen en tot samenwerking en hulpverlening bereid zijn;
- f. arbeidsbemiddeling door tussenkomst van de daartoe bevoegde instanties;
- g. het organiseren van reizen, bazars, bijeenkomsten en het inzamelen van gelden en donaties ter bevordering van het bovenomschreven doel;
- h. het uitgeven van een orgaan;
- i. de Stichting zal zich, onder welke vorm ook nimmer met partijpolitiek mogen inlaten.

Onze Naamsverandering.

Van vele zijden had men steeds bezwaar tegen de aanduiding in de Stichtingsnaam van „oud politieke delinquent” en werd meerdere malen op naamsverandering aangedrongen.

Het was dan ook op veler verzoek, eveneens uit andere plaatsen, dat aan de afd. Den Haag van de Stichting O.P.D. werd opgedragen voor naamsverandering en nieuwe statuten zorg te dragen.

In ons orgaan werd hiertoe een oproep geplaatst. Vele brieven met namen mochten wij ontvangen. Na beoordeling hebben wij gemeend, dat de naam STICHTING HINAG het beste voldoet.

U zult zeggen: wat is een naam. Zo is dit ook het geval met „Hinag”. Deze naam is een samenvatting uit de volledige stichtingsnaam.

Voor het vaststellen van de nieuwe statuten, welke door een deskundige in concept waren opgesteld, had in het voorjaar een zeer geanimeerde en vruchtbare bespreking plaats o.a. met medewerkers uit andere plaatsen. Daarna werd een en ander ter beoordeling voorgelegd aan onze rechtskundige medewerkers. Op 27 April j.l. werd de Stichtingsacte verleden door notaris H. H. M. Witkam te 's-Gravenhage.

Eerst als kleine groep en daarna in Stichtingsverband O.P.D. zijn wij ruim 4 jaren werkzaam geweest voor de nog gedupeerden onder ons. Thans bij de aanvang van het eerste lustrum onze werkzaamheden, zullen wij door het grote vertrouwen en de medewerking die wij hebben ondervonden, die ons zo gesterkt hebben, onze werkzaamheden voortzetten onder de nieuw gekozen naam van STICHTING HINAG.

Het bestuur van de Stichting Hinag wil niet nalaten aan de oprichters van de „Stichting Oud Politieke Delinquenten”, welke intussen haar werkzaamheden in December 1954 heeft gestaakt, en aan allen die hierin hebben meegewerkt, dank te zeggen voor het werk en de „goedwil” die zij in de haar gegeven omstandigheden hebben verricht.

Velen die aanvankelijk hun of haar werkzaamheden onder de Stichting O.P.D. hadden neergelegd zijn thans weer togetreden.

Zeg niet, het is thans niet meer nodig. Op allerlei gebied is er nog veel te doen zoals U in dit orgaan kunt lezen, doch door eendrachtige samenwerking en vertrouwen kunnen wij veel bereiken.

De grootste voldoening voor U en voor ons is het vervullen van een ERE PFLICHT.

Het Bestuur van de Stichting
Hinag

H. Timmer, voorzitter.

W. v. Helmingen, secretaris.

J. G. v. Houten, penningmeester.

Onze gevangenen.

In de beslommeringen van het dagelijkse leven is er weinig gelegenheid om even bij het zware lot van onze gevangenen stil te staan. Wij willen dat daarom hier doen. Alleen al omdat zij van ons verwachten zullen, dat wij om hen zullen denken.

Ons aller gevangentijd ligt voor velen al weer ver achter ons en toch zijn er, die nu reeds meer dan 10 jaar in gevangenschap verblijven en voor wie het einde nog niet en misschien nog lang niet in zicht is. Een hard lot, waarbij het van ons toch wel niet teveel gevraagd is, daarbij even te blijven stilstaan.

Onze gevangenen in Nederland verkeren helaas in een ongunstige positie. Uitzicht op een gratie in een of andere vorm is er bijna niet. De bevrijdingsgratie was kennelijk zo ontworpen, dat de politieke gevangenen daarvan het minst zouden profiteren. Wanneer dezejarige gratie een afspiegeling was van de bevrijdingsvreugde, dan kan men om deze droevige vertoning alleen maar de schouders ophalen. De Minister van Justitie heerst over het wel en wee van de gevangenen en van hun familieleden. Protesten van hoogleraren en kamerleden maken op hem niet de minste indruk, evenmin als de royale houding van andere landen. Wij kennen gezinnen, waarvan de vrouw in haar moedeloosheid het bezoek en het schrijven van brieven aan de echtgenoot opgegeven heeft. Dat is natuurlijk niet goed. Het is echter allerszins begrijpelijk, dat de vrouwen zich afvragen „waarom“ en „hoe lang“. En, mogen wij even spijkers met koppen slaan, hebben ook wij daaraan niet een beetje schuld? Bekommeren wij ons wel voldoende om deze gezinnen? Hebben wij niet een beetje te gauw vergeten? In ons adres aan de Eerste Kamer, elders afgedrukt, hebben wij de Kamerleden aan onze gevangenen herinnerd. We zijn nog lang niet uitgepraat en zullen als Stichting naar andere wegen zoeken om iets voor onze gevangenen te doen.

Den andere categorie, die ons na aan het hart ligt is de groep van gevangenen in Rusland. Wij weten niet precies hoeveel er dat nog zijn. Vermoedelijk de Russen zelf ook niet. Er is op het ogenblik een gelegenheid om via de EVANG. KIRCHE in Duitsland en het Duitse Rode Kruis iets voor hen te doen. Intussen hebben deze instellingen veel voor de gevangenen daar gedaan en dus ook voor de Nederlanders pader hen. Ze mogen, voor

zover ze bekend zijn, pakjes ontvangen en indien het kamp bekend is, ook post. Uit berichten van teruggekeerden is bekend, dat het leven, gezien de omstandigheden daar, thans dragelijker is geworden. Ook deze mannen mogen niet vergeten worden. Er zijn er onder die tot onze tegenstanders behoord, hebben, zelfs enkele vrouwen. Het spreekt vanzelf, dat ze onder deze omstandigheden voor ons gelijk zijn. Zij delen het harde lot met de onzen. Met het oog op een mogelijk contact of het doen van navraag aan teruggekeerden, zouden wij gaarne opgave ontvangen van nog in Rusland verblijvenden, of waarvan vermoed wordt, dat ze zich daar bevinden.

DENKT AAN ONZE GEVANGENEN

Vermisten-Zoekdienst.

Oud-Wapendragers!

De Vermisten-Zoekdienst kan alleen haar arbeid verrichten onder de oud-wapendragers. Zij zijn het, die mede kunnen werken aan het zoeken naar de duizenden vermisten onder ons.

Meent niet, dat dit werk doeleloos is, want nu nog wordt omtrent het lot van duizenden zekerheid verschaft. Alle mogelijke instanties en instellingen, hulpbronnen en personen worden daarbij ingeschakeld. Zelfs de Duitse Televisie. Uw medewerking hieraan moet vanzelfsprekend zijn. Men behoort slechts te denken aan de pijnlijke onzekerheid waarin nu nog vrouwen en moeders verkeren omtrent het lot van hun dierbaren. En hoe langer we wachten hoe meer alles uit onze herinnering vervaagt. Wat kunt U om te beginnen doen? Uw naam, adres, laatste onderdeel of laatste verblijfplaats melden aan de zoekdienst, waarna U bericht ontvangt. Vervolgens kunt U alles mededelen hetgeen U omtrent gevallen of gevangenen weet en ten slotte ons adressen verstrekken van diegenen die nog vermisten in hun familie hebben, alsmede van U bekende wapendragers.

Gezien het grote aantal vermisten dat wij nog in Nederland hebben, naar schatting een zeventien duizend, zou het wenselijk zijn, wanneer wij in de diverse plaatsen zoekdienst-correspondenten hadden. Wie wenst zich hiervoor te melden?

Alle ons verstrekte adressen worden vertrouwelijk behandeld en alleen gebruikt ten dienste van onze arbeid.

Laten wij vooral niet te laks zijn, maar geef ook aan dit werk Uw steun.

Wij rekenen op U!

Vermistenlijst van Veldpostnummer 41 480 E (S.Kp. 11 Btl. Rgt. 48)

Naam:	Voornaam:	Rang:	Geb. datum	Laatste bericht
Akkerman	Albert	Soldat	1928	Juli 1944
Broocks	Laurentius	SS-Man	1928	Sept. 1943
Bettin	Günter	Strm.	1925	Juli 1944
Bohmann	Alfred	Pz.Gren.	1926	Febr. 1945
van Egnoud	Paul	Strm.	1924	Juli 1944
Fictorie	Geert	Gren.	1922	Juli 1944
Groenendal	Marinus Rein	Strm.	?	?
Helligers	Christianus	?	1924	Juli 1944
Hendriks	Theodorus	?	1923	Maart 1944
Jeekof	Rinse	SS-Man	?	?
Jäger	Friedrich	Ochta	1912	Juli 1944
de Jong	Ger. Nicolaas	?	1923	Juni 1944
Keller	Ernst	Soldat	1926	Juli 1944
Kalvelage	Jac. Joh. Nic.	Strm.	?	?
Korver	Edmond	Soldat	?	?
Kinzel	Horst	Pz.Schik.	1925	Jan. 1944
Koch	Josef	Ritt.	1925	Jan. 1945
v. d. Koelen	Willi	Soldat	1913	Juli 1944
Michels	Bern. Ant.	Strm.	?	?
Moerenhout	Johannes	?	1921	Jan. 1944
Naef	Hans Jurg.	Soldat	1926	Febr. 1945
Polman	Harm. Albert	Matrose?	1924	Jan. 1945
Reneveder	Frans	SS-Man	1926	Juli 1944
v. d. Spek	Arie	?	1906	Juni 1944
Terpstra	Tjalling	Strm.	1926	Juli 1944
van Utrecht	Adrianus	?	?	?

Wie weet iets over de verblijfplaats van Strm. Jacob van der Kruijf?

Bezinning.

Reeds meer dan 4 jaren hebben velen van ons in de Stichting O.P.D., die haar werkzaamheden heeft stopgezet, op de een of andere wijze hun steentje bijgedragen aan onze gedupeerde lotgenoten.

Was dit een eis? Neen! Wij kwamen tezamen omdat wij het noodzakelijk achtten.

Velen kwamen uit de kampen vaak geheel berooid van hun waarde goederen en dikwijls betreurden zij nog het verlies van een van hun bloedverwanten.

Zowel met de zieken als met de invaliden stonden wij buiten de poort, moederziel alleen, met niets dan een schamele tandseltje, een kledingstuk hetwelk wij van een der achtergebleven hadden „geërfd“, omdat de gever toch nog niet vrij kwam.....

Men heeft onze vrouwen, weduwen, wezen en zelfs onze eenogigen invaliden niet ontzien. Wij hebben ondervonden waartoe „maat“ in staat was. Voor het bijzondere „Recht“ en de volkstribunalen waren wij de rechtelosen. En nu nog is er een grote categorie van ontrechten o.a. de groep wier pensioenen zonder meer zijn ontnomen en zij die geen openbaar ambt meer mogen vervullen. Zij die ons veroordeelden spreken thans nog van „de rechten van de mens“. Het staat alles zo prachtig omschreven, maar de praktijk.....?

Na de uitlating stonden velen voor de vraag „waarheen“?

Geen huis, geen huisraad, geen kleding en geen baan. Wij denken hier in 't bijzonder aan de invaliden, zieken en aan die vrouwen wier mannen sneuvelde of nog gevangen zitten en achterbleven met hun kinderen, waarvan sommige nog in „tehuizen“ waren ondergebracht, hoer en ver van het veilige ouderhuis. Dat alles moest tot het bittere einde gedragen worden.

Er bestond en bestaat nog het probleem van de z.g. „politieke delinquenten“ en juist dit probleem heeft ons tezamen gebracht in de hoop iets te kunnen betekenen.

Veel is er intussen door gezamenlijke steun tot stand gekomen maar nog meer moet en kan er gedaan worden.

Enige tijd geleden kwamen uit verschillende plaatsen van het land contactpersonen in Den Haag bijeen om te besluiten tot voortzetting van het werk onder de nieuwe naam „Stichting Hinag“, waarvoor geheel nieuwe statuten werden opgesteld. Een kort verslag van deze bijeenkomst vindt U elders in dit blad.

Velen zullen wellicht vragen of het zo noodzakelijk is een Stichting te hebben. Wij hopen U nu en later daarvan te overtuigen.

Er bevinden zich in ons land verschillende zeer ernstige invaliden, waaronder totaal verlamden, blinden en ongeneeslijk zieken.

Zouden wij met elkaar nu niet in staat zijn, voor deze lotgenoten een tehuis te stichten, waar zij zouden kunnen worden verzorgd en verpleegd? Komt het onze eer niet te na, dat er zijn die totaal onverzorgd zijn en met behoeven in hun onderhoud moeten voorzien?

Laten wij toch niet vergeten, dat wij door het lot met het verleden verbonden zijn. Een verleden waarvoor wij ons niet behoeven te schamen. In de strijd om Europa hebben wij met open vizier gestreden en wij meenden daarmede ook ons vaderland te dienen. Wij leven echter thans in de tegenwoordige tijd en daarin leven wij voor de toekomst en dit geldt speciaal voor de jongeren onder ons. „Wie het verleden verloochent is onwetteld“. Dit is niet alleen voor een volk van toepassing, maar ook voor de enkeling. Doch wie stil blijft staan bij het voorbijgevoerde verliest de blik voor het heden.

De levende stroom van de tijd komt uit het verleden en vloeit voort door het heden in de toekomst. Ieder tijdperk stelt ons echter voor nieuwe problemen en deze vereisen steeds nieuwe oplossingen.

Onze Stichting begeeft zich uitsluitend op sociaal terrein, waar het nodig is met een hartelijk woord of gebaar en bij het laatste denken wij aan de ouders, moeders of vrouwen wier man of zoon in de strijd om Europa viel.

Wie dan ook als „mens“ zal ons kwalijk nemen, wanneer wij aan dit werk een steentje willen bijdragen.

Velen zijn intussen weer in geregelde of betere omstandigheden gekomen. Helaas is een enkeling na het „kampeven“ ontspoord en dit heeft de pers, helaas ook de Christelijke, (een enkele goede uitgesonderd) gretig tegen ons uitgebuit om haat te blijven zaaien, nu reeds meer dan 10 jaren na de oorlog. Zij kunnen alles zeggen en schrijven en wij kunnen ons niet verweren, doch daartoe hebben wij ook niet de minste lust. Wel vragen wij ons af was en is haat dan de enigste binding en geestelijk houvast voor hen?

Maar desondanks kunnen we intussen toch constateren, dat er een kentering ten goede is gekomen ten opzichte van ons werk en voor velen onzer persoonlijk.

Wanneer wij het geheel overzien van hen die berooid uit de „kampen“ kwamen, dan mogen wij trots zijn, dat er toch een zekere discipline van hen uitging.

Niet een negatieve, doch een positieve houding hebben wij bepaald. Niet met de gedachte aan haat, zijn door ons vele offers gebracht, maar door een hogere roeping waren wij bewust, dat in de beslissende uren van Europa en daarmede ook van ons land op ons de verantwoordelijkheid was gelegd.

Velen van ons gaven het hoogste offer. Wij willen hen in en door onze houding in gedachten eren.

Dit zal ook de geest in de Stichting Hinag zijn.

Hans Timmer, Voorzitter.

Ereschuld.

Het comité van aanbeveling doet wederom een beroep op Uw mededewerking en niet ten onrechte. De contactbijeenkomst heeft duidelijk doen blijken, dat er nog veel leed te verzachten blijft en dat in het algemeen het medeleven voor de betrokkenen een stimulans is om hun lot beter te dragen.

Het is een ereschuld, waaraan onzerzijds wel niemand twijfelt. Het moest eigenlijk voor een ieder uit algemeen menselijk en uit Christelijk oogpunt vanzelfsprekend zijn, dat een ieder die zijn ideaal dat niet tegen het eigen land gericht was, maar doelde op een betere Europese samenleving, beleden door het hoogste goed, zijn leven daarvoor te offeren, als een man van eer beschouwd moest worden. Waar dat niet of nog niet het geval is, en waar onze stichting, die a-politiek een brug wil slaan naar de anders-denkende-wereld, dit als een programmapunt in haar statuten opnam, is het zinvol nog eens de aandacht hierop te vestigen.

Helpt ons dus met ons streven om nood van onze medemens te helpen verzachten!

Prof. Mr. Dr. H. Westra.

Comité van aanbeveling:

Ir. J. Beckering Vinckers	Nunspeet.
Mr. H. W. Engelbrecht	Utrecht.
L. Keers	Wassenaar.
Dr. G. F. Koek	Den Haag.
Jac. Kooper	Arnhem.
Mevr. A. M. W. V. Nierstraas	Den Haag.
C. Nieuwendijk Hoek	Den Haag.
Dr. C. Verhoog, arts	Rotterdam.
Prof. Mr. Dr. H. Westra	Den Haag.

Ons embleem

(Zie de kop.)

Onze Stichting heeft een embleem gekozen, als leidraad voor allen die aan haar werk deelnemen.

Ze heeft zich bij de samenstelling er van door de gedachte laten leiden aan de vele offers, die in onze kringen zijn gebracht. De brandende fakkel symboliseert de „eeuwige“ nagedachtenis, de lauwerkrans wil tot uitdrukking brengen „ere“ en „hulde“ aan hen die het leven lieten. Dit embleem zal ons steeds voor ogen staan, bij alles wat wij voor de Stichting HINAG zullen doen.

Wij gedenken.

Met droefheid in onze harten maken wij hierbij melding van het overlijden van onze jonge strijdmakker

GERARD PEN

in de leeftijd van 32 jaar.

Wij, die hem van zo nabij gekend hebben, voelen ons gelukkig en dankbaar Gerard Pen tot kameraad gehad te hebben.

Ondanks zijn jarenlange ziekbed leefde hij met ons en ons werk intens mede en iedere keer wanneer wij hem bezochten gaf hij, die zo ziek was, ons een prikkel en een bezieling mede voor ons werk. Deze jonge kameraad, geheel verlamd, die zo dapper vol hield, optimist was tot het einde, toonde moed en volharding. Daarin gaf hij ons een voorbeeld.

Het was dan ook oprecht van harte, dat wij op de krans die hem naar zijn laatste rustplaats vergezeld, hebben vermeld: „In dankbare herinnering”. Dankbaar zullen wij hem altijd blijven gedenken, onze Gerard Pen.

Kort na dit verlies werd plotseling

Mr. JOAN MULLER

na een ziekbed van enkele weken, waarvan hij echter hersteld scheen, uit ons midden weggerukt. Deze slag trof ons des te meer, omdat Mr. Muller vanaf het begin van ons werk in ons Bestuur zitting had. Trouw heeft hij ons werk gediend en zijn beste krachten gegeven. Deze trouw van hem zullen wij niet beschamen. Ook hem zullen wij niet vergeten.

Het Bestuur.

Dodenherdenking Soldatenkerkhof te IJsselstein

Het is een gewoonte geworden om jaarlijks een bezoek te brengen aan dit kerkhof. Onze doden zijn ons heilig en wij mogen en zullen onze kameraden die hun veelal jonge leven voor Europa offerden, niet vergeten. Wij eren op die plaats, door het leggen van een krans, alle doden waar in Europa, Azië of Afrika hun graven ook mogen zijn.

IJsselstein is moeilijk te bereiken en de kosten zijn daarom veelal een bezwaar. Door het vormen van een fonds willen wij allen die daaraan behoefte hebben in de gelegenheid stellen aan dit eerbetoon deel te nemen. Opgaven dienen vroegtijdig in ons bezit te zijn. Giften voor dit doel zullen wij gaarne in ontvangst nemen onder vermelding IJsselstein. Uw gift stelt een Moeder of een vrouw in de gelegenheid aan deze herdenking deel te nemen.

Geld en arbeid.

Vóór, gedurende en ná de laatste wereldoorlog hebben velen voor het behoud van de hoogste waarden van het „Avondland” zulke grote offers gebracht, dat de gevolgen daarvan gemeenschappelijk gedragen, óf in elk geval verlicht dienen te worden.

Dit is ook door de diverse regeringen begrepen, vandaar het verlenen van bijstand op ruimere schaal aan diverse categorieën. Hier te lande is er echter één categorie, waarvoor van overheldswege helaas slechts een allernoodzakelijkste minimum gedaan wordt, hoewel hun offers zeker niet kleiner, ja in vele gevallen zelfs veel groter dan die der andere categorieën geweest zijn, terwijl

bovendien de nood bij hen veel bitterder, en het leed, door verschillende toekomstige oorzaken, veel schrijnender ondervonden wordt.

Het is voor DEZE categorie, dat wij U om hulp vragen, en wel in de eerste plaats in geld en in de tweede plaats in arbeid.

Om U enig inzicht te geven hoe de gevraagde hulp zal worden gebruikt, noemen wij U enkele „werkafdelingen” op, waar geld en arbeid dringend vereist zijn, opdat de gemaakte plannen verwezenlijkt zullen kunnen worden.

Het zijn o.a. de Afdelingen:

„Hulp aan onze Invaliden”, waar medische hulp bemiddeld wordt, ook o.a. bij het verkrijgen van prothesen, orthopaedisch schoeisel, enz.

„Zorg voor Nabestaanden”, een taak vervullend, welke helaas nog niet overbodig is geworden als U bedenkt, dat thans nog circa 400 z.g. „politieke delinquenten” in Nederlandse gevangenissen opgesloten zijn.

„Hulpbehoevenden-steun”, heeft ons steeds duidelijker laten zien, hoe noodzakelijk het is, dat wij deze afdeling gescheiden houden van de „Zorg der Nabestaanden”.

„Staatlozen-bijstand”, verzet nog steeds veel werk, doch jammer genoeg zijn tot nu toe de praktische resultaten beneden onze verwachtingen gebleven.

„Graven en Gevallenen-verzorging”, heeft ons op de laatste algemene vergadering eens een staaltje laten zien, op welk een prachtige wijze zij zich van haar opgave kwijt.

„Zoekdienst”, breidt zich steeds meer uit, en geeft aan vele familieleden der betreffenden de hoop, dat zij door dit werken toch nog eens iets van hun vermisten zullen vernemen.

„Reisfonds”, zorgt dat ten minste één dag per jaar onze invaliden, en de nabestaanden, die er zo keer behoefte aan hebben, uit hun dagelijkse steer komen, door een autobus-tocht met hen te maken.

„Kerst-actie”, wil nog meer LICHT in die donkere dagen brengen.

„Moeder-dag”, hoopt AL onze getroffen vrouwen en moeders te kunnen zeggen, dat haar mannen en zonen in gedachten bij ons ook nog voort leven.

Het inzamelen van gelden voor de genoemde en nog andere afdelingen geschiedt als volgt:

a. door donaties aan „werkers” met een legitimatiekaart, (door het bestuur der Stichting afgegeven), en wel tegen afgifte van een voorlopige kwitantie, welke door een definitieve wordt vervangen, zodra de penningmeester het geld heeft ontvangen, en in een gesloten enveloppe wordt toegezonden. Ook kan men een donatie storten op de giro-rekening der Stichting „Hinag” No. 483892, postbus 9071, Den Haag.

b. door bonnen-verkoop. De „werkers” ontvangen voor verkoop in hun gemeente, of ressort op hun naam gestelde bonkaarten, door 2 bestuursleden getekend, en bevattend per kaart 15 zegels à f.050 (geel gekleurd), of 15 zegels à f.1.— (rood gekleurd). De praktijk heeft geleerd, dat zij die hun steentje aan deze hulpverlening willen bijdragen, dit vaak liever wekelijks of maandelijks doen, in plaats van een jaarlijkse gift ineens.

De verkochte zegels moeten door de „werkers” in tegenwoordigheid van de kopers van de zegelbonkaarten worden afgeschouwd.

Indien alle zegelbonnen van een kaart verkocht zijn, wordt het overblijvende naamstrookje bij de penningmeester ingeleverd en met hem afgerekend. Alle zegelbonkaarten bezitten een doorlopend nummer, dat door de penningmeester bij de uitgifte aan een „financiële werker” wordt genoteerd, en de inlevering weder wordt afgeboekt.

Bij de uitvoering onzer acties, als Kerstacties, Autobustochten enz. zal er per gemeente een zeker verband bestaan tussen de aldaar ingezamelde gelden, en het aantal mensen, dat van die acties zal kunnen genieten, maar natuurlijk zijn hierop uitzonderingen mogelijk.

De taak onzer „financiële werkers” is zeer belang-

rijk, omdat zij regelmatig wordt verricht, en daardoor een steeds vloeiende bron van inkomsten voor onze Stichting open houdt.

c. door legaten. De text kan luiden als volgt:
De ondergetekende wonende, te verklaart te legateren, vrij van rechten en kosten, zonder bijberekening van rente uit te keren binnen zes maanden na zijn overlijden aan de Stichting Hinag, gevestigd te 's-Gravenhage, de som van gulden.

Handtekening

....., de 19...

De controle op de binnengekomen gelden berust bij de ondergetekende als penningmeester, terwijl deze op zijn beurt rekening en verantwoording, ten minste éénmaal 's jaars, zal moeten afleggen aan een Commissie bestaande uit 2 personen, daartoe aangewezen door de jaarlijkse vergadering van „medewerkers”, tezamen met een of meer leden van de „Raad van Toezicht en Advies”.

De begrijpelijke schroom, welke velen onzer tegen organisaties met een bepaalde levenshouding of met een partij-politieke grondslag hebben, kan niet gelden voor de Stichting „Hinag”, daar deze volgens haar notariële stichtingsactie slechts hulp verleent aan Invalide Oud-Oostfrontstrijders, Nabestaanden, Politieke Gevangenen en anderen, en zich, overeenkomstig Artikel 21, nimmer met partijpolitiek, onder welke vorm ook, zal mogen inlaten.

De verontschuldiging, dat U altijd al zo veel gedaan heeft, en daarom thans niet meer kunt of wilt geven, zult U, waachte lezeres of lezer, ditmaal niet willen gebruiken, omdat gij weet, dat grote offers in het Verleden, nieuwe offers vragen in het Heden.

J. G. van Houten.

Afd. 3.

Contactbijeenkomst.

Onder zeer grote belangstelling vond te Den Haag op 2e Pinksterdag een eerste Contactbijeenkomst plaats onder de nieuwe naam „Stichting Hinag”. Een groot aantal personen uit alle delen van het land, waaronder talrijke dames, woonden deze eerste bijeenkomst bij.

De gebruikelijke openings- en welkomstwoorden werden gesproken door de voorzitter van het voorlopig bestuur, de Heer Timmer.

Voor de eerste periode zullen de Heren Timmer, Van Helmingen en Van Houten optreden als bestuursleden, resp. als voorzitter, secretaris en penningmeester. Dit bestuur zal met nog enkele personen uit andere plaatsen worden aangevuld.

In het Bureau van de Stichting had een plechtige herdenking plaats van onze gevallen. De Afd. Den Haag hooft, de Stichting een gedenkteken aan bestaande uit een wandcassette waarin zich een alfabetisch register bevindt, geheel in lederen uitvoering, waarop in gouddruk ons embleem en daaronder de woorden „ter ere en nagedachtenis aan hen die vielen”.

Op het schutblad staat vermeld **MOED — EER — TROUW**. Het geheel is op artistieke wijze uitgevoerd. In geopende toestand vormt deze cassette een kathedraal, waarop het register kan worden neergelegd. Het is de bedoeling dat hierin al onze gevallen zullen worden opgetekend. De cassette is gemaakt van oud dof mahonie en gevoerd met donkerrood pluche.

Nadat de voorzitter in enkele sobere woorden al onze gesneuvelden herdacht, verzocht hij aan een Moeder van één der gesneuvelden het gedenkteken te willen onthullen. Door het wegschuiven van een gordijn werd het geheel zichtbaar.

Vanuit de verte klonken de tonen van het lied „Ik had een wapenbroeder”, waarna 1 minuut stilte werd betracht. Ter weerszijden van het gedenkteken brandden twee kaarsen, één ter ere en nagedachtenis van de echtgenoot en vader en één ter ere en nagedachtenis van de zoon en broeder.

Vervolgens werden de eerste namen van gesneuvelde voorgelezen, waarvan de familieleden aanwezig waren. Het geheel was zeer stijlvol en maakte op allen een diepe indruk. Tot slot bezichtigden allen dit sobere maar betekenisvolle gedenkteken.

Teruggekeerd in de vergaderzaal werd het woord gevoerd door Prof. Westra, die allen opwekte trouw te blijven aan onze doden en het werk van de Stichting uit te dragen en te bevorderen.

Ook enkele andere sprekers o.a. L. Keers (Wassenaar) en Kees Reitsma (Utrecht) wekten op tot samenwerking en medewerking. De discussie over de Stichtingsactie had een geanimeerd verloop, waaraan door velen werd deelgenomen.

Tot slot van deze bijeenkomst werd de aanweziger nog een koffiemaaltijd aangeboden.

Deze eerste bijeenkomst mag bijzonder geslaagd heten niet alleen wat de opkomst uit de verschillende plaatsen betreft doch ook vooral door de zeer prettige geest onderling.

Ons Dodenregister.

Zoals U elders hebt kunnen lezen zullen alle gevallen en gestorven wapendragers in een register worden ingeschreven. Voor altijd zullen ze daarin hun plaats krijgen, de enige plaats die we hun onder de gegeven omstandigheden kunnen geven.

Alle gegevens zullen door de Heer D. v. d. Boor worden gecalligrafeerd. Een omvangrijk werk, wanneer U bedenkt, dat er naar schatting een 4000 gevallen kameraden zijn. Bovendien zullen we vele namen nog moeten opsporen.

Aan alle belanghebbenden verzoeken wij onderstaande gegevens van Uw gevallen en de willen mededelen.

Naam, voornamen, geboortedatum, rang, waar en wanneer gevallen of gestorven. Indien U families kent, die gevallen en te betreuren hebben, maak hen dan op deze publicatie opmerkzaam.

Het ligt in de bedoeling telkens op de jaarl. Alg. Vergadering een herdenking te houden.

Verslag Kascontrole 1954.

Ondergetekenden, vormende Kas- en Contrôlecommissie van de Kerstactie 1954, verklaren hierbij alle stukken van de Penningmeester te hebben gecontroleerd. Alle ontvangsten en uitgaven zijn verantwoord, terwijl de girorekening 483892 in orde werd bevonden. De Commissie is van oordeel, dat het Bestuur en de Penningmeester zich van hun taak op bijzondere wijze hebben gekweten.

Mevr. Beukers Smits (Damescomité).

J. G. v. Houten (Comm. v. Aanbeveling).

J. Wegman, Kascommissie, Tel. 541757.

Prothesen, Invaliditeits- en Weduwenrente.

De meeste invaliden in Nederland zijn nog onbekend met het feit, dat de Duitse Bondsregering alle mogelijke hulp verstrekt, zoals prothesen, hulpmiddelen, schoeisel, stompsokken, handschoenen, krukken en in sommige gevallen kleding enz. Na een bepaalde tijd heeft weer vernieuwing plaats.

Ook niet-prothesendragers kunnen recht op een behandeling doen gelden, b.v. zij die verminkingen, vergroeiingen of stijve ledematen hebben overgehouden. Operatief ingrijpen, nabehandeling, het volgen van een kuur enz. zijn alle mogelijkheden, waartoe men in de gelegenheid kan worden gesteld. Omscholing, indien gewenst, is eveneens mogelijk. Kortom, een ieder die lichamelijk nadellige gevolgen van de oorlog heeft overgehouden kan worden geholpen.

Bovendien dienen alle invaliden, ook als ze geen hulp nodig hebben, zich in het bezit te stellen van een erkenning als invalide. Een erkenning hebben ook de oorlogs-

weduwen nodig. Het is gewensd met het aanvragen hiervan niet al te lang te wachten, immers kunnen later gegevens en getuigen niet meer aanwezig zijn.

Dit met het oog op een eventuele latere rente-uitkering.

Men vrage daarom zo spoedig mogelijk aan het Secretariaat Stichting Hinag, Postbus 6071, Den Haag, de benodigde gegevens aan.

Het gerucht doet de ronde en is zelfs elders gepubliceerd als zou er voor onze invaliden en nabestaanden een mogelijkheid bestaan om in het bezit te worden gesteld van een rente van de West-Duitsche Bondsrepubliek.

Deze berichten zijn ten eenemale tendentioos.

Deze uitkering geldt alleen voor Nederlanders die in Duitsland woonachtig zijn. Pogingen om ook de nabestaanden en invaliden hier in het genot te doen stellen van een rente zijn aangewend en zullen worden voortgezet. Dat is één der taken van de Stichting. Maar het is zover nog niet. De Stichting Hinag blijft echter op dit punt actief.

Deze regeling komt zeker tot stand en het is daarom dat wij er op aandringen reeds nu een erkenning als invalide of oorlogsweduwe aan te vragen, opdat men later niet te grote moeilijkheden ondervindt.

Moederdag 1955.

De traditie van Den Haag, ieder jaar met Moederdag aan de vrouwen en moeders, die het offer van man of zoon gebracht hebben, bloemen aan te bieden, is dit jaar voortgezet, thans echter ook in andere plaatsen van ons land.

Enkele brieven, die wij hierop, ongevroegd, mochten ontvangen, waren ontroerend. Brieven met moeilijkheden, doch tevens een diep gevoel van grote erkentelijkheid en het besef, dat de offers door vader of zoon gebracht, niet worden vergeten.

Onze Voorzitter heeft in enkele plaatsen persoonlijk met deze mensen kennis gemaakt, waaronder enkele, die niet één, maar twee en meer zonen verloren hebben. Soms is er bitterheid, vooral wanneer deze ouders alleen achter bleven, soms een bewonderenswaardige berusting, omdat men het verlies van hun dierbaren als een werkelijk offer beschouwt. Het zijn de foto's, die men nog heeft kunnen bemachtigen, die de herinnering aan deze dapperen wakker houdt.

Wij zijn, als jonge organisatie, nog niet in staat alle moeders in Nederland met Moederdag een bloemengroet te brengen, hoe gaarne wij dat zouden willen organiseren. Daar is veel voor nodig, in het bijzonder medewerking. Zij die thans geen bloemen ontvingen, mogen bedenken, dat wij bij het uittrekken van de bloemen, aan alle Moeders gedacht hebben, ook die vrouwen wier mannen nog gevangen zijn.

Pakt aan.

Voor verschillende plaatsen en streken in ons land hebben wij medewerker(sters) nodig. Speciaal voor de zegelverkoop, want zonder geld kunnen wij eenmaal niets doen. Ook al zijn er in de plaats Uwer inwoning geen invaliden, zieken of nabestaanden, vergeet dan niet, dat met de daar ingezamelde gelden, weer mensen uit andere plaatsen geholpen kunnen worden. Doch ook op andere wijze kunt U aan ons werk deelnemen. Blijft niet langs de kant staan, maar pakt mee aan.

Vraagt inlichtingen Stichting Hinag, Postbus 6071, Den Haag.

Vaste vrijwillige bijdragen.

Om de kosten van bureau- en administratiekosten, zoals huur, licht, telefoon, drukwerk, portiel enz. te kunnen dekken vragen wij Uw speciale aandacht. Alle medewerking aan het stichtingswerk geschiedt belangeloos. Maar om te kunnen werken moeten wij de kosten kunnen betalen.

Op wie mogen wij rekenen voor een vaste jaarlijkse of maandelijks bijdrage ter bestrijding van deze kosten? Men begrijpt, dat het van een niet te onderschatten belang is, dat we een centraal punt bezitten, van waaruit de Stichting zich kan ontplooiën.

Arbeid.

Bedenkt, Werkgevers, dat wij op elkaar aangewezen zijn en het dus Uw Plicht is, wanneer er een plaats vrij is in Uw bedrijf, aan onze en Uw lotgenoten te denken. Vergeet vooral onze invaliden niet!!

Afdeling „Rotterdam e.o.”

Vorig jaar hebben enkele invalide Rotterdammers op uitnodiging van het Bestuur van Den Haag deelgenomen aan een autotocht, welke geheel door de Afd. Den Haag was georganiseerd. Wat ons werd aangeboden, was boven elke verwachting verheven. Niet alleen wat de tocht zelf betrof, doch wat vooral tot het welzijn van deze dag heeft doen medewerken, was de prettige onderlinge geest van eensgezindheid. Wij in Rotterdam hebben nu gemeend om in navolging van Den Haag een reisacht te stichten waarvoor in het afgelopen jaar een inzameling heeft plaats gehad.

Thans, nu vanuit Den Haag onder de Stichting Hinag dit evenement landelijk georganiseerd zal worden, heeft ook Rotterdam besloten, evenals diverse andere plaatsen in ons land, verder samen te werken onder de naam „Stichting Hinag, Afd. Rotterdam”.

Aan allen, die ons in de afgelopen maanden hebben gesteund, zeggen wij hartelijk dank en wij hopen ook in de toekomst op Uw aller steun en medewerking te mogen rekenen.

Urbanus.

De jaarlijkse autotocht.

Ondanks de vele werkzaamheden verbonden aan de uitbouw van de Stichting, zijn de plannen voor de jaarlijkse autotocht niet op de achtergrond geraakt.

De derde autotocht staat voor de deur en we mogen er hier nog eens op wijzen, dat dit jaarlijkse evenement een flinke groei vertoont. Bedroeg het aantal deelnemers het eerste jaar slechts 16 personen verleden jaar was dit aantal gestegen tot meer dan het dubbele, terwijl wij dit jaar op een deelname van 60 tot 70 personen rekenen. Die prestatie is alleen mogelijk geweest door de giften die wij voor dit doel mochten ontvangen. En voor dit jaar zijn we meer dan optimistisch. Voor diegenen die voor het eerst met ons kennis maken, mogen wij nog eens meedelen wat wij hiermede beogen. Wij, gezonden van lijf en leden, bieden onze invaliden, onze moeders en vrouwen van gesnauvelde en de vrouwen van hen die nog in de gevangenis zitten deze tocht aan. In het algemeen komen zij daarvoor in aanmerking waarvan wij van oordeel zijn, dat zij aan zo'n uitgaansdag behoefte hebben. Bovendien is het bedoeld als een erkenning tegenover hen, die zulke grote offers gebracht hebben en nog brengen. Ereplicht dus. Voor ons om deze dag te organiseren en tot een feestdag te maken, voor U om ons door Uw gift daartoe in staat te stellen. Voorzover men daartoe niet bij machte is, wordt de tocht door ons bekostigd, anderen betalen naar vermogen, terwijl belangstellenden een door ons vast te stellen prijs betalen, waarbij een kleine bijdrage in de kosten is begrepen. Verleden jaar waren het nog Hagenaars en Rotterdammers. Dit jaar wordt de tocht een nationaal festijn. In verband met het grote aantal invaliden stelde een arts zich als verzorger beschikbaar. Bravo! Voorts stelde een ander zijn auto ter beschikking, waardoor 3 personen de tocht gratis meemaken. Zo moet het gaan. Wie volgt? Tonen wij, tot wat wij in staat zijn.

Voor belangstellenden delen we mede, dat de kosten ongeveer f 15.— per deelnemer zullen bedragen. Opgeven dienen vrbegtijdig in ons bezit te zijn. Giften voor

dit doel op giro 48 38 92 t.n.v. Stichting Hinag, Den Haag of per postwissel aan Stichting Hinag, Postbox 6071, Den Haag, onder vermelding: Autotocht. Autotocht 1955 moet slagen. Leider: Meyer, Rotterdam.

Adres.

Onderstaand adres werd op 24 Januari j.l. aangeboden aan de Iste Kamer en haar leden vóór de behandeling van de Justitie-begroting.

Mevrouw, Hoogedelgestrenge Heren, Ondergetekenden, H. Timmer en W. van Heiningen, beiden wonende te 's-Gravenhage, resp. Voorzitter en Secretaris van het Actie-comité tot vorming van een Stichting: Help aan invalide-oud-Oostfrontstrijders, nabestaanden, gevangenen e.a. genaamd HINAG, (zijnde een voortzetting van de werkzaamheden van de Stichting Oud-Politieke Delinquenten) gevestigd te 's-Gravenhage en als zodanig haar vertegenwoordigende, wenden zich in het onderhavige adres eerbiedig tot Uw Vergadering, ten einde Uw aandacht te vragen voor zeer ongewenste toestanden ten aanzien van de behandeling van hen, die gewoonlijk met de naam „oud-politieke delinquenten” worden aangeduid.

Het betreft in de eerste plaats de behandeling van de zogenaamde staatlozen, d.w.z. zij, die in verband met hun gedragingen tijdens de Duitse bezetting hun Nederlandschap hebben verloren ingevolge reeds lang voor de laatste oorlog geldende wettelijke bepalingen. In dit verband mogen ondergetekenden opmerken, dat bij de invoering van bedoelde bepalingen uiteraard niet is gedacht aan een massale toepassing, zoals thans ten aanzien van de z.g. politieke delinquenten is geschied, waardoor het gevaar is ontstaan, dat een grote groep personen, saamgebonden door gemeenschappelijk ondergaan uitsluiting uit de maatschappij, een niet onbedenklijk verschijnsel binnen het Nederlandse volkslichaam schijnt te worden.

Het zou dan ook stellig een daad van wijs beleid zijn geweest, indien met spoed naar een aanzienlijke vermindering van het grote aantal der hier bedoelde staatlozen ware gestreefd. In plaats daarvan is in het afgelopen jaar het aantal hunner met duizenden verhoogd ten gevolge van een hernieuwd onderzoek der desbetreffende dossiers, waarbij blijktbaar is komen vast te staan, dat op grond van de bestaande richtlijnen aan de bepalingen omtrent verlies van Nederlandschap ten aanzien van oud-politieke delinquenten nog niet in voldoende mate toepassing was gegeven. Men bedenke hierbij wat het zeggen wil, dat na tien jaren o.a. de bepalingen omtrent „vijandelijk vermogen” op deze „vergeten” staatlozen van toepassing worden!

De toestand is derhalve thans zo, dan in plaats van naar vermindering van het aantal staatloze oud-politieke delinquenten naar vermeerdere van dit aantal gestreefd wordt. Daarbij komt als tweede ernstige grief van adressanten, dat ook in ander opzicht een averechts beleid wordt gevoerd, waardoor tegengegaan wordt, dat de staatloze oud-politieke delinquenten zich zo goed mogelijk in de Nederlandse samenleving aanpassen. Hierbij wordt gedacht aan de inmening van de zijde der vreemdelingen-politie en gewestelijke arbeidsbureaux in de betrekkingen tussen staatloze werknemers en hun werkgevers, hetzij met de bedoeling dezer instanties om de werkgevers ongevraagd in te lichten omtrent het „verleden” van hun hier bedoelde werknemers, hetzij in verband met het verzamelen van gegevens voor het door de politie uit te brengen rapport met het oog op naturalisatie-aanvragen van de betrokken werknemers. Gevolg van dit optreden is bijna steeds het ontslag van de staatloze oud-politieke delinquenten uit hun betrekking, in welk geval zij bovendien nog als uitgesloten gelden van de werkloosheidsuitkering.

Mede onder herinnering aan de als algemeen bekend veronderstelde poging, door Prof. Mr. G. E. Langemeijer, gesteund door een aantal zijner Ambtgenoten, gedaan om te komen tot het terugbrengen van de „nawerking”

van het probleem der „politieke delinquenten” tot geringere afmetingen, veroorloven ondergetekenden zich, ook voor de door hen naar voren gebrachte gezichtspunten de welwillende aandacht van Uw Vergadering te vragen. Hetwelk doende, enz.

Het Bestuur van het Actiecomité „Hinag”
(get.) H. Timmer, Voorzitter
(get.) W. van Heiningen, Secretaris

Voorlopig Verslag

van de Commissie van Rapporteurs (Eerste Kamer) over het ontwerp van wet tot vaststelling van hoofdstuk IV (Dep. van Justitie) der Rijksbegroting voor het dienstjaar 1955.

„VERKRIJGING VAN NEDERLANDERSCHAP”

Vele leden kon 's Ministers beleid op het stuk der naturalisatie niet geheel bevredigen, niet alleen omdat verzoeken om naturalisatie in een te traag tempo worden behandeld, doch ook, omdat zulke verzoeken soms op onvoldoende gronden worden geweigerd. Het moge waar zijn, aldus deze leden, dat naturalisatie als een gunst moet worden beschouwd, dit mag echter niet insluiten, dat verzoeken om verkrijging van het Nederlandschap op onvoldoende gronden dan wel uit zekere willekeur van de hand worden gewezen. Het grote belang, hetwelk, gezien het steeds toenemende internationale verkeer, hier te lande reeds lang gevestigde personen bij het bezit van een Nederlands paspoort hebben, wettigt huns inziens, dat slechts om ernstige redenen een verzoek om naturalisatie mag worden ter zijde gelegd.

Vele leden betreurden, dat de Wet van 30 Juli 1953 (Stb. 363), tot verlening van het Nederlandschap aan staatloze oud-Nederlanders, dusver niet die uitkomsten had opgeleverd, welke aanvankelijk waren verwacht.

Gevraagd werd, of het waar is, dat het aantal staatlozen in het afgelopen jaar met duizenden was verhoogd ten gevolge van een hernieuwd onderzoek van de dossiers, waaruit zou zijn gebleken, dat aan de bepalingen omtrent het verlies van het Nederlandschap ten aanzien van politieke delinquenten niet in voldoende mate toepassing was gegeven.

(Zie ons adres aan de Eerste Kamer, Red.)

Uit de Pers.

In de Volkskrant van 16 April 1955 schrijft PROF. BOMME:

Een paar maanden geleden heb ik de aandacht gevraagd voor een beschouwing van de advocaat-generaal bij de Hoge Raad, Prof. Mr. G. L. Langemeijer, waarin deze mij gaf, het gratie-beleid van minister Donker met betrekking tot de politieke delinquenten te strak te oordelen. Daarna hebben de Nederlandse hoogleraren in het strafrecht een publicatie doen verschijnen van dezelfde strekking.

Bij zijn begrotingsrede in de Eerste Kamer is minister Donker tegen een en ander ingegaan — maar het voorname, dunkt mij, waar het tegenover de nu nog overgebleven politieke delinquenten met hun zware misdaden om gaat, heeft hij overgeslagen. Met name heeft hij buiten beschouwing gelaten de vraag, of het HET POLITIEKE MOTIEF, waarom deze politieke delinquent tot zijn wandaden is gekomen, tot een andere behandeling behoort te leiden dan die tegenover de gewone crimineel past.

Aan het slot van dit artikel lezen wij: Er zitten nog rond 400 politieke delinquenten gevangen. Hoevele van hen delinquent zijn als uitvloeisel van hun politieke overtuiging, weet ik niet. Maar het lijkt me, dat het uit rechtvaardigheidsoverweging goed zou wezen, wanneer tussen deze 400 splitsing zou worden gemaakt naar de vraag, of inderdaad politieke overtuiging dan wel iets anders hen gedreven heeft. Om dan voor de eerstbedoelde groep alsnog te breken met de gedachte, dat zij geheel op één lijn zouden zijn te stellen met de gewone misdadiger.

Dood zijn, wie vergeten worden....!

Net zo vanzelfsprekend als de Stichting '40-'45 over belangrijke geldmiddelen moet kunnen beschikken, wil zij zich met succes van de door haar gestelde taak kunnen kwijten, net zo zal ook de Stichting HINAG het door haar gestelde doel eerst dan kunnen bereiken, wanneer het geld rijkelijk in haar kas stroomt.

Het doel en streven der beide Stichtingen verschillen in feite dan ook slechts weinig van elkaar. Beide willen zij dáár, waar in één der meest tragische wendingen onzer geschiedenis het noodlot het hardste toesloeg, trachten het leed en verdriet te lenigen en te verzachten.

Terwijl echter eerstgenoemde Stichting hiertoe een beroep kan doen op het overgrote deel van het Nederlandse volk en zich vooral ook kan wenden tot de beter-gesitueerden en het kapitaalcrachtige bedrijfsleven, kan de HINAG bij haar beroep tot het betrachten van naastenliefde en offerzin, zich uitsluitend richten tot een kleine groep, waarvan de meesten door de naoorlogse gebeurtenissen zo al niet tot de bedelstaf gebracht werden, dan toch in ieder geval zware financiële aderlattingen moesten ondergaan, of nog moeizaam bezig zijn zich een nieuw bestaan op te bouwen.

Terwijl verder de Stichting '40-'45 onder inschakeling van pers, radio, televisie en film kan appeleren aan de heilige plicht, die op iedere Nederlander rust om zijn oorlogsslachtoffers te helpen en daarbij nog kan rekenen op de medewerking van de Overheid, de Kerken, Vakbonden en vele andere organisaties, kan daarentegen de HINAG slechts door middel van dit orgaan — met een naar verhouding zeer geringe oplaag — appelleren aan de goede wil en het saamhorigheidsgevoel van diezelfde groep, die men ook wel met een lelijk woord als „oud-politieke delinquenten” pleegt aan te duiden.

En wanneer wij nu zien, dat zelfs de Stichting '40-'45, ondanks de boven opgesomde voordelen, slechts met de grootste moeite de benodigde gelden binnenkrijgt, dan zult U zich — misschien wel een tikkelje meewarig — afvragen waar het bestuur en de medewerkers(sters) van de Stichtingen HINAG de moed vandaan halen om hun energie, tijd en geld in een — zo op het eerste gezicht vrij hopeloze — zaak te steken?

Goed, hier heeft U dan ons antwoord: Omdat wij het als een gewetensplicht beschouwen, dit zo noodzakelijke sociale werk ter hand te nemen en omdat wij er volstrekt van overtuigd zijn, dat U ons daarbij niet in de steek zult laten. Dit laatste temeer, omdat wij van U slechts een klein beetje medewerking en een luttele geldelijke bijdrage vragen, zo gering, dat dit voor U geen noemenswaardig probleem behoort te vormen.

Wanneer wij het aantal personen dat zich na 1945 voor een Bijzonder Gerechtshof, Tribunaal of Zulveringsraad te verantwoorden had, dat met het Beheersinstituut te maken kreeg, dat op een of andere manier de aanspraak op pensioen, lijfrente of persoonlijk bezit verloren zag gaan, of dat tenslotte in de burgerrechten beknót werd, eens schatten op 150.000 (het waren er veel meer!) en wij zouden vervolgens uitgaan van de veronderstelling dat deze allen bereid gevonden zouden worden om slechts één keer per jaar een klein bedrag aan onze Stichting te geven, bijvoorbeeld gemiddeld niet meer dan vijf gulden per persoon, dan zou dat betekenen, dat de HINAG nog in de loop van dit jaar over een kapitaal van f 750.000.— (zevenhonderd en vijftig duizend gulden!) zou kunnen beschikken en dat zij dan alleen reeds van de normale bankrente van dit kapitaal reeds wonderen zou kunnen verrichten! Wat het betekenen zou, wanneer dit offertje eens vier jaren lang (net zo lang dus, als velen van de huidige vier honderd politieke gevangenen thans nog achter de tralies zullen moeten verblijven) gebracht zou worden..... Daaraan durven wij zelfs niet te denken! Natuurlijk is dit maar een voorstel en het spreekt vanzelf, dat wij zowel geringere alsook grotere bijdragen gaarne in ontvangst nemen.

Op papier zou het dus met een klein beetje goede wil en vertrouwen al heel gemakkelijk vallen het doel der Stichting HINAG te verwezenlijken. De praktijk zal echter wel anders blijken te zijn, want wij weten zo goed

als U dat er onder onze vroegere lotgenoten jammer noeg velen zijn, die uit puur egolome, grenzeloze gemucht dan wel uit een volkomen gebrek aan saamhorigheidsgevoel, hun ogen sluiten en voorbij gaan aan verdriet, het leed en de wurgende zorgen, waarin zólen onzer zijn komen te verkeren. Dat zijn die mens die het steenkoud laat of er duizenden moeders zijn, één of soms zelfs meer zonen in de oorlog verloren hebben en die nog dagelijks onder dit verlies gebukt gaat of er vele ouders zijn, waarvan nog steeds een jong als „vermist” gemeld staat en die door de onzekerheid over het lot van hun kind verteerd worden.

Het zijn zij, die er lak aan hebben dat door het vervelen van de mannen of vrouwen en kinderen zo gelyk als onverzorgd zijn achtergebleven;

dat er honderden jonge kerels, sommigen blind of vlamd, andere weer dubbel of enkel geamputeerd, in verdere leven als invaliden moeten slijten;

dat er nog steeds mannen in de gevangnissen, in vrijheid snakken, terwijl hun vrouwen nu al meer dan tien jaren alleen voor de verzorging en opvoeding van kinderen staan.

Dat zijn ook diegenen, die steeds te pas of te onpas verkondigen, dat zij zelf „reeds zoveel hebben meegemaakt”, of die zich van een doodgewone menselijke plicht menen af te kunnen maken met de uitvlucht, namelijk „dat zij niets meer met het verleden te maken willen hebben”.

De toekomst zal ons nu moeten leren, hoe groot het aantal dezer lieden is en of het vertrouwen, dat wij in U — en met U in duizenden en nog eens duizenden anderen — stellen, gerechtvaardigd was.

Verder willen wij ook Uw medewerking vragen voor de verspreiding van dit orgaan. Wanneer U het in instemming gelezen hebt, noteert U dan ons gronnummer en adres en stuurt het daarna als drukwerk (in 2 cts. postzegel) aan een van Uw kennissen, waarvan U vermoedt dat hij of zij ook het werk van onze Stichting zal willen steunen.

Deze zal dan niet alleen ook een klein offertje mee brengen, maar er op haar of zijn beurt voor zorgen, dat het blad weer in andere handen komt.

Alleen op deze manier kunnen wij tienduizenden goede willenden, verspreid over het gehele land, bereiken.

Zou het blad op deze manier weer eens in Uw briefbus rollen, verheugt U zich dan daarover, want het is een bewijs dat er iemand gemeend heeft — net zoals ook wij dat deden — dat U ons werk ten behoeve van de noodlijdenden en hulpbehoevenden stellig wel zou willen steunen!

Stuurt U dan ook weer direct het blad aan een ander adres door, opdat „de ketting niet verbroken wordt”....

Tot slot zijn wij nog een verklaring schuldig, waaraan wij boven deze oproep de woorden plaatsen: „Dood zijn wie VERGETEN worden.....”

In een tijd toen de strijd om Europa begon, meldde zich ruim 40.000 vrijwilligers in ons land om Europa te daarmede Nederland tegen het Bolsjewisme te beschermen.

Vier jaren duurde de meedogenloze strijd! Vertrouwen de op de standvastigheid en trouw van het thuisfront en in het vaste geloof, dat zij een eerlijke zaak dienden droegen zij al die jaren blijmoedig de zwaarste ontfermingen offerden zij hun bloed en..... bij duizenden hun jong levens!

Hier in het verre Vaderland werd het offer dat zij brachten gekleineerd, werden zij gehoond en gesmaad. Het ergste wat hun echter aangedaan zou kunnen worden, zou zijn dat wij zelf hen zouden gaan verloochenen of zouden gaan vergeten! En soms begint het daar te angstigend veel op te lijken.....!

Het bestuur en de medewerkers(sters) van de Stichting HINAG menen evenwel dat dit nooit mag gebeuren en wij dragen dan ook ons werk voor de Stichting naar onze gesneuvelden kameraden op.

Wij hopen met Uw hulp de Stichting HINAG uit te breiden tot een groots monument te hunner ere en nagedachtenis!

Kees Reitsma.

ONDERWERP: Relaties tussen de Hilfsgemeinschaft auf
Gegenseitigkeit der ehemaligen Angehörigen
der Waffen S.S." en de "HINAG".

Bron

[] heeft het onbevestigde bericht ontvangen, dat in Nederland een "Stichting HINAG" zou bestaan, wier adres zou luiden: - Den Haag, Postbus 6071. Het zou een vereniging zijn van vroegere soldaten. De vereniging zou sociale doeleinden nastreven. Volgens hetzelfde bericht zou van 26 tot 27 November 1955 te Witten een bijeenkomst van de HIAG voor gedelegeerden uit de verschillende "Länder" der Bondsrepubliek plaats hebben, tijdens welke bijeenkomst een feestavond en een werkvergadering zullen worden gehouden in het conferentie-oord "Zum Amtsgericht". Vertegenwoordigers van de HINAG zouden hiervoor worden uitgenodigd om een verslag uit te brengen over hun werkzaamheden in Nederland.

Betr.: Stichting H.I.N.A.G.
en :

In antwoord op Uw schrijven dd. 24-11-1955 nr. WD 895 (ACD 311955) moge ik U ten behoeve van het volgende mededelen.

Op 27 Mei 1955 werd ten overstaan van een notaris te 's-Gravenhage de oprichtingsacte verleden van de Stichting H.I.N.A.G. (voluit: Hulp aan Invalide oud-oostfrontstrijders, nabestaanden, politieke gevangenen en anderen). Het initiatief daartoe was uitgegaan van de bestuursleden van de Haagse afdeling van de Stichting Oud-Politiek Delinquenten (S.O.P.D.), welke laatste organisatie eind 1954 haar werkzaamheden had gestaakt.

Uit de stichtingsacte van de H.I.N.A.G. blijkt, dat de doelstellingen vrijwel parallel lopen met die van de S.O.P.D. en beogen het verlenen van hulp en steun aan hen die "als politieke delinquenten worden aangeduid". Duidelijk wordt gesteld dat de stichting zich niet met partijpolitiek wil inlaten en tot op heden is niet gebleken dat dit wel geschied is. Men is uitsluitend op sociaal terrein actief geweest. Een der oprichters van de stichting is , oud-politiek delinquent,

, in de oorlogsjaren burgemeester van Dordrecht.

Naar werd vernomen zou worden afgevaardigd naar de door genoemde H.I.A.G.-bijeenkomst. Het is niet bekend of er nog meerdere vertegenwoordigers van de H.I.N.A.G. zullen worden gezonden.

5 December 1955